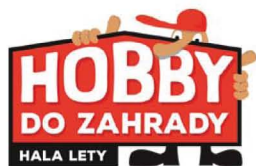

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

700 let od narození Karla IV. • Křižovnický velkostatek • **Jak vlastně Jára Cimrman opustil Dobřichovice?** • Jak učit a jak se učit?
Příběh mateřské školy ... • Trénování paměti • **Kultura** • Sport

PO-SO 8-19 hobbydozahrady.cz 240 201 151 lety@hobbydozahrady.cz

Karlická 456 252 29 Lety

- Zahradní stroje a nářadí
- Barvy, laky, lazury, fasády, malířské potřeby
- Zahradní nábytek
- Zemina, substráty, mulčovací kůra, hnojiva
- Železářské zboží

VELKÉ SLEVY

NA NÁBYTEK A SEKAČKY

SLEVY POUZE NA PRODEJNĚ V LETECH

- Servisujeme stroje všech značek a zahradní techniky
- Brousíme řetězy do pil, nože do sekaček a křovinořezů, zahradní nůžky
- Micháme barvy na počkání, nabízíme i fasádní a malířské služby

Prodáváme za internetové ceny, možnost platby kartou, splátkový prodej, poradenství, výdejní místo e-shopu HOBBYDOZAHRADY.CZ a WERCO.CZ

Z Vlastního životopisu (Vita Caroli, cap. II):

KDYŽ PAK budete kralovat po mně, ozdobte korunou královskou, pomněte, že i já jsem kraloval před vámi a že jsem obrácen v prach a v hlínu červů. Podobně i vy upadnete v nic, přecházejíce jako stín a jako květ polní. Co je platná urozenost aneb hojnost věcí, není-li přidáno čisté svědomí s pravou vírou a s nadějí na svaté vzkříšení?

Z Moralit:

- Královskou důstojnost zdobí, když ji poslouchá lid jí podřízený. A stejně tak ji zdobí, když se král stará víc o to, jak se mají lidé, než jak se má on sám, protože je spjat s lidmi, jako duše je spjata s tělem.
- Jestliže král zamýšlí shromáždit poklad loupením a nespravedlností, zamýšlí něco, co není pravda, protože takovým způsobem se poklad hromadí jen za cenu pustošení země.
- Jestliže král opomene zkoumat činy svého lidu, svých rytířů a svých nepřátel, pak jednoho dne nebude bez starosti o svou vládu.
- Jak dobře je lidu, jehož král dokáže věci jasně posoudit, umí se rozhodnout a zná, co

má znát. A jak špatně je lidu, když králí něco z toho chybí.

- Pro krále je důležité, aby se jeho dobrodiní projevilo na mužích dobrých a na těch, kdo usilují o vědění. Budou se pak více snažit tyto vlastnosti pěstovat.
- Zdravé tělo je velké bohatství a spokojené srdce velká radost.
- Poslušnost z lásky je pevnější než poslušnost z nadvlády a strachu.
- Zdravější je mlčet, než mluvit s hlupákem, a vyhledat samotu, než se spolčit se zlými lidmi.
- Lépe je stýkat se s moudrým chudákem než s bohatým hlupákem.
- Prostřednictvím moudrosti lze dojít pokory, dobré vůle, zbožnosti a vyhnout se hříchům.
- Kdo hledá moudrost, aniž by četl a lopotil se ve snaze ji získat, nejedná správně. Kdo se domnívá, že už ji má, jen trochu nedokonalou, neví nic.
- Člověka se nesluší posuzovat podle řeči, ale podle činů. Řeči totiž většinou projdou bez následků, zatímco po činech přichází prospěch nebo újma.

Pro letošní jarní kukátkovské zastavení jsme nemohli nechat stranou osobnost z největších, jedenáctého českého krále a jinak a mimochodem také markraběte moravského, císaře Svaté říše římské, krále římsko-německého, lombardského i burgundského (vlastně arelatského) i hraběte lucemburského. Ano, už jste jistě přišli sami na to, koho máme na mysli ... Samozřejmě je dnešním „zvláštním hostem“ sám Otec vlasti (pater patriae) Karel IV. (<http://kralovskedilo.ktf.cuni.cz/panovnici/Karel-IV-1346-1378>), největší Čech (kdyby nám ovšem BBC nezakázala našeho Járu Cimrmana ☺).

Ano, je dnes hostem právem. Protože Karel IV. se narodil 14. května roku 1316, je zjevné, že si letos připomeneme 700 let od jeho narození. To je důvod k oslavám, samozřejmě. Oslavy budou skoro všude, dokonce k výročí vznikl i zajímavý internetový portál, který najdete na adrese: <http://otecvlasti.eu/karel-iv/>. Na něm se kromě základních informací dozvíte také kalendář jednotlivých akcí. Pro nás je důležité, že se oslavy budou

konat i v našem regionu. Kromě tradičního Královského průvodu plánuje řadu vystoupení a pořadů také soubor Ludus musicus. Jeden z nich dokonce přímo ve slavné a překrásné kapli (kostele) Nanebevzetí Panny Marie na hradě Karlštejně.

Pro toto zastavení jsme připravili pár Karlových myšlenek. Nejde nám o žádnou ucelenost či soustavnost. Návštěvníci pořadů souboru Ludus musicus si jistě vzpomenou na ty večery, při nichž se četlo z Karlova moc zajímavého díla, jednak z Vlastního životopisu, jednak ze spisku, jež latinsky nazval Moralitates (česky Morality), což je unikátní soubor myšlenek na téma, jak se má chovat dobrý člověk, dobrý křesťan a zejména dobrý panovník. Je to soubor myšlenek opírajících se o odkaz dvou velikých autorit středověkého myšlení, sv. Augustina a sv. Tomáše Akvinského, myšlenek, které jsou aktuální i dnes tak, až z nich běhá mráz po zádech. Vyšli jsme z edice: Karel IV. – literární dílo, vydalo v r. 2000 nakl. Vyšehrad, přeložili Jakub Pavel a Richard Mašek.

DO JARA do Velikonoc!

Milé čtenářky, milí čtenáři Kukátka, užili jsme si pár dnů zimy a jinak je to jako na houpačce. Kolem nás to vře, emoce, silácká gesta, záplavy slov. Jen činy nějak chybí. A pokud jsou, je to zase důvod k těm už zmíněným emocím, slovům a siláckým gestům. A tak furt dokola ...

Moudří lidé již dávno varovali před chvílí, kdy se chudá část světa zvedne a půjde za lepším. A když se to stalo, nikdo samozřejmě připraven nebyl ... Už i matička naše Unie je z toho celá „rozostřená“, jak by to asi nazval Woody Allen. Zkusme se v této poněkud zmatené době obrátit k malým věcem, o nichž jsme si ověřili, že jsou stále jistotou, o kterou se můžeme opřít. Proto i toto Kukátko některým z nich dalo prostor. Co v něm tedy najdete?

V rubrice Aktuality se podíváme na stav prací v prostoru bývalého křižovnického velkostatku. I na bazén, na který se mnozí těší, samozřejmě dojde. V té souvislosti v historické rubrice přinášíme ohlédnutí za minulostí tohoto magického prostoru.

Nabízíme také znovu malou rekapitulaci Agentury Jépépé vyvolanou poněkud zvláštní reakcí jednoho z čtenářů, jenž neměl avšak odvahy si za svým názorem stát svým jménem. Kdysi se říkalo, že anonymy se mají házet do koše, ale holt už je jiná doba a skrývat se za nicky nabízí zjevně nové formy kuráže.

Nabízíme také moc zajímavé postřehy o biodynamických masážích, o historii naší mateřské školky i o trénování paměti, což jest úkol důležitý a neustálý pro každého z nás. A v té souvislosti přidáme i dva zajímavé texty o tématu učení se, vyučování a práce s dětmi, možná i jako iniciaci pro další o tématu debat.

V kulturní rubrice přinášíme jednak přehled zatím potvrzených akcí do letošního jara a také

zprávu o unikátní štědré noci ... Určitě Vás také zaujmou zprávy ze sportu. A jistě přijde i Jára Cimrman a stopu zanechá, jak jest jeho dobrým zvykem ...

J. Matl a redakce

Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (na náklady vydavatele dojde do všech dobřichovických domovních schránek) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme.

Pokud jde o elektronické verze příspěvků, pošlejte je již jen na naši novou e-mailovou adresu kukatko@dobrich.cz. Dovolujeme si však požádat, **abyste svůj text nijak speciálně neformátováli**, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete opravdu udělat radost, pište, prosíme, slova *kurs* a *diskuse* se **s**. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se moc těšíme.

Vaše redakce

SOUTĚŽ O TITULNÍ FOTOGRAFIE KUKÁTKA STÁLE POKRAČUJE

Vážení čtenáři!

Jarní fotografii pro titulní stránku tohoto čísla jsme vybírali z několika snímků MUDr. Jiřího Krombholze. Zvolili jsme *Dozrávání diamantů na křižovatce ulic Palackého a 5. května* z loňského jara.

Náš experiment – soutěž o titulní fotografii pro náš čtvrtletník – pochopitelně i nadále pokraču-

je. Těšíme se na další fotografie. Neostýchejte se a posílejte nám průběžně záběry z našeho okolí, neobvyklé pohledy na dění v Dobřichovicích či emotivní záběry míst, jenž všichni dobře známe. Nejhezčí fotografii vybere redakce Kukátka ke zveřejnění na titulu příštích Kukátek, a bude tak těšit nejen Vaši rodinu a známé, ale i širší veřejnost.

Neváhejte a své snímky posílejte na adresu manželů Žůrkových, kteří zpracovávají grafickou podobu Kukátka: info@zurkovi.com a v kopii na redakční adresu kukatko@dobrich.cz, uveďte, prosíme, Vaše jméno, místo, kde byl snímek pořízen, a datum vytvoření. Velikost fotografie by měla být alespoň 3 MB. Rozhodně ji tedy pro posílání emailem nijak nekomprimujte. Vaší tvorbě se meze nekladou, hlavním faktorem posuzování bude atmosféra korespondující s obdobím, v jakém Kukátko vychází. Takže... vezměte foťák do ruky, otevřete oči a ukažte nám, jak vidíte Dobřichovice právě Vy.

redakce

POJĎTE S NÁMI TVOŘIT KUKÁTKO

Vážení čtenáři,

ač to zní neuvěřitelně, Kukátko tímto číslem vstupuje do svého 32. ročníku. Každý rok nás nová číslovka překvapí. Každý rok nás napadne, zda zvládneme nová čísla naplnit zajímavým obsahem, či zda není čas s vydáváním našeho časopisu už konečně přestat. Ale vždy to nějak zvládneme. Jen čas nejde zastavit. Uvítáme proto omlazení redakčního týmu. Pokud by měl někdo zájem stát se stálým dopisovatelem, či přímo členem redakční rady, napište nám něco o sobě na náš redakční mail kukatko@dobrich.cz.

redakce

Zimní zastavení	3
Slovo redakce	4
Aktuality	6
Z našeho života	9
Spolky	12
Školy	13
O zdraví	21
Z historie	24
Kultura	30
Sport	36

Dobřichovické **Kukátko**
Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk,
Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, JUDr. Pavel
Kosatík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Žůrkovi studio (studio.zurkovi.com)
Tisk: Grafotechna Plus,
Lýskova 1594/33, Praha 13 – Stodůlky

Uzávěrka tohoto čísla 15. 2. 2016. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 5. 2016. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:
Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(kukatko@dobrich.cz)
Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelek a smluvních partnerů. Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: MUDr. J. Krombholz

DOB CENTRUM

další krůčky v areálu bývalého statku

Po domech G, H, I (čp. 1119) a O (La Fontana) dokončených vloni v létě byl v prosinci 2015 **zkolaudován dům J** (čp. 1118) s dřevěným obkladem fasády uprostřed areálu, v lednu pak předán stavební firmou PORR (s výjimkou jednotky s wellnessem) a začalo jeho zabydlování.

V zimním Kukátku jsme avizovali předpokládané lednové **dokončení wellnesu s bazénem** 12 x 5,5 m, vířivkou, saunou, masérnou a příslušným zázemím. Technologické procesy jsou však nevyzpytatelné. Vnitřní vlhkost betonu ve stěnách bazénu se zuby nehty bránila všem pokusům o vysušení.

Až v prvním únorovém týdnu se podařilo naměřit normovou vlhkost a od 8. 2. 2016 začala subdavatelská firma proces stěrkování a přípravy na obklad bazénu. Tento proces až po napuštění obloženého bazénu normálně trvá 9 týdnů, maximální efektivitou lze zkrátit na 7 týdnů. Velkou část uvedené doby tvoří technologické přestávky (vysychání jednotlivých vrstev, předepsané zkoušky pevnosti, apod.). Doufáme, že nenastane žádná další komplikace a do konce března bude bazén kompletně dokončen. Provozovatel bazénu, Baby Club Ottománek manželů Ottomanských z Černošic, musel

Dva dny zimy v Dobřichovicích

Dokončování bazénu

zahájení plaveckých kursů odložit z února na duben, ale tentokrát to snad již vyjde. V areálu rychle pokračuje též výstavba domu K u parku, který bude dokončen v létě. Nabídka bytů k prodeji se tenčí. V každém z domů již zbývá pár posledních volných bytů. Nebytové prostory jsou zadány všechny. Některé budou jejich majitelé nabízet k pronájmu.

V únoru byly doprodány **seniorské byty**. Díky skutečnosti, že většinu těchto bytů koupila skupina investorů kolem Jiřího Geisslera, a ostatní vlastníci seniorských bytů s touto skupinou spolupracují, mohlo by postupně dojít k naplnění původního záměru, že se jedná o byty určené k pronájmu starším obyvatelům, kteří jsou sice ještě soběstační, ale ocení nabídku speciálně pro ně určených služeb.

Daniel Havlík

Baby Club OTTOMÁNEK s. r. o., Černošice

Tel.: 603 495 368, 603 745 576

E-mail: babyclubottomanek.cz

**Na jaře otevíráme
WELLNESS**
v Dobřichovicích, ul. Anežky České

Plavecké kurzy pro děti od 6 měsíců do 12 let
Individuální i skupinové lekce plavání pro dospělé
Volné hodiny plavání pro veřejnost
Vikendové akce

bazén 12 x 5,5 m • vířivka • sauna • masáže

SKVĚLÉ MÍSTO PRO VAŠE TĚLO I DUŠI!

www.ottomanek.cz

STAVBA roku 2015

Jak bylo v mnoha médiích prezentováno, dobřichovická nová školní budova obdržela prestižní titul Stavba roku 2015. Ve čtvrtek 11. 2. 2016 se u nového hlavního vchodu konalo slavnostní odhalení plakety STAVBA

ROKU 2015 za přítomnosti členů poroty soutěže, architektů, zástupců zhotovitelské firmy a dalších osobností, které se zasadili o realizaci této stavby.

redakce

PADESÁT LET od příchodu Járy Cimrmana

Netrápí už mě otázka stará, kdo Velký Třesk kdysi dávno způsobil.
Nemám pochyb, že Cimrman Jára u toho náhodou tenkrát byl.

E. Calda, Úvod do obecné teorie prostoru

Letos uplyne už padesát let od chvíle, kdy se český národ poprvé dozvěděl o svém velikánovi, o Járovi Cimrmanovi. Došlo k tomu koncem prosince roku 1966, kdy rozhlasová stanice Praha odvysílala pravidelný pořad Nealkoholická vinárna U Pavouka, v němž byl ohlášena nálezná truhla s rukopisnou pozůstalostí do té doby neznámého Járy Cimrmana. Díky tomuto objevu se svět mohl seznámit s geniálním samoukem a všeučelcem, který vynikl ve všech možných i nemožných oborech – jako cestovatel, básník, skladatel, vědec, vynálezce, pedagog, zkrátka jako expert na všechno. Netrvalo dlouho a Járův věhlas se rychle rozšířil – nejprve po vlastech českých a brzy i po vlastech celého světa. Nermalou měrou k tomu přispělo založení Divadla Járy Cimrmana, které zahájilo svou činnost 4. října 1967 premiérou Mistrovy komedie „Akt aneb Nebudete litovat“. Od té doby tato divadelní scéna uvádí Cimrmanovy hry a zasvěceně informuje o jeho životě a díle nepřetržitě až do dneška.

Někdy koncem šedesátých let jsem se během občasných návštěv tohoto divadla seznámil s myšlenkami a objevy Járy Cimrmana i já. (Řada mých známých tvrdí, že to na mně zanechalo hluboké stopy, ale manželka podotýká, že některé by klidně ozelela.) Následující Cimrmanova zkušenost z doby jeho pedagogického

působení mezi domorodci v australském buši mi pomohla k tomu, abych si uvědomil, k čemu by mohlo vést bezmyšlenkovité zadávání matematických příkladů z tehdejších učebnic a sbírek.

Podle Cimrmanových zápisků se u protivnožců kdysi rozmnožili potkani do té míry, že všude, kam jen se člověk podíval, uviděl potkana, a to nikoli pouze jednoho, ale hned celý houf. A protože veškeré pokusy o jejich vyhubení selhaly, ujal se úkolu zachránit pátý kontinent před potkaní pohromou Jára Cimrman, toho času výpomocný učitel matematiky na jedné škole v australském vnitrozemí. Když během svých vyučovacích hodin zjistil, že žáci matematiku vůbec nemilují, rozhodl se tohoto faktu využít. Vymyslel řadu matematických příkladů, ve kterých vystupují potkani – v těchto úlohách byli potkani sčítáni, odčítáni, násobeni a děleni, ve vyšších ročnících pak umocňováni, odmocňováni a graficky znázorňováni v kartézské souřadnicové soustavě. Při řešení těchto příkladů žáci brzy získali dojem, že matematika a potkani jsou vlastně jedno a totéž, a protože proti matematice, kterou neměli ani trochu v lásce, nic dělat nemohli, obrátili svou zášť proti potkanům. Po několika týdnech byla Austrálie zachráněna a od té doby aby tam člověk potkana pohledal. Nevím už, v jaké hře toto Cimrmanovo řešení potkaního problému bylo zmíněno,

ale po jejím shlédnutí jsem si uvědomil, jaké nebezpečí hrozilo u nás nic netušícím úderníkům, zlepšovatelům, družstevníkům a vůbec všem uvědomělým budovatelům socialismu, kteří tehdy v učebnicích matematiky vystupovali v každém druhém příkladu. Poučen výsledkem Cimrmanova boje proti potkanům jsem od té doby k úlohám tohoto typu přistupoval obezřetně a nepochybně jsem tak přispěl k tomu, že zmíněné osoby nepotkal osud australských hlodavců.

Připomeňme si ještě, že Jára během svého pedagogického působení mezi australskými domorodci zjistil, že z probraného učiva žáci devadesát procent zapomenou. Protože však všichni z vyložené látky nezapomínali stejných devadesát procent, ale každý něco jiného, rozhodl se, že v tom udělá pořádek. Na konci každé vyučovací hodiny vždycky přesně určil, kterých devět desetin musí všichni žáci zapomenout a kterou desetinu zapomenout nesmí. Během zkoušení pak ověřoval nejen to, zda zkoušený žák si pamatuje, co si pamatovat má, ale rafinovanými otázkami zjišťoval i to, zda si náhodou nepamatuje něco z toho, co si pamatovat nemá! Aby odlišil tento způsob zkoušení od obvyklého, začal Jára používat obráceného způsobu známkování: 5 – výborně, 4 – chvalitebně, 3 – dobře, 2 – dostatečně, 1 – nedostatečně. Pamatuji si, jakou bouři smíchu vzbudila v obecnstvu závěrečná věta této Cimrmanovy epizody: „Tento způsob známkování se v buši zachoval dodnes“.

V Kukátku byla o Cimrmanovi zmínka již několikrát. Nejobsáhlejší zpráva se objevila v červnovém čísle z roku 1995 v rubrice Agentura JéPéPé hlásí; snad nebude na škodu, když si ji připomeneme. Píše se v ní doslova.

Známý český cimrmanolog, čestný člen Společnosti Dobřichovice a mnoha společností jiných, z toho některých učených, nám sdělil, že při

své každodenní procházce od hotelu Pod vinicí k hostinci Na hřišti objevil ve Vinické aleji záhadné mužské šlápoty mířící ven z obce. Pomocí radiokarbonového datování a krejčovského metru určil jejich stáří a velikost, která se k jeho velkému překvapení shodovala s číslem obuvi světově proslulého českého myslitele a vynálezce, Járy Cimrmana. „Vezmeme-li dále v úvahu“, sdělil nám, „že stáří nalezených stop odpovídá době, kdy malý Jára opouští svůj rodný kraj a vydává se do Vídně, nemám již o jeho dlouho hledaném rodišti žádné pochybnosti. O tom, že že to je právě naše obec, svědčí i to, že objevené stopy míří od ní, přičemž žádné Mistrovy šlépěje vedoucí do ní nalezeny nebyly! Jak by Mistr mohl z naší obce odejít, když do ní nikdy nepřišel? Jedině tak“, odpověděl si učenec na vlastní otázku, „že se v Dobřichovicích narodil!“

Na základě této skutečnosti hodlají prý některé členové obecního zastupitelstva iniciovat návrh, aby z územního plánu byla vypuštěna výstavba nového mostu a z ušetřených prostředků byl slavnému rodákovi postaven pomník, případně zřízeno muzeum v hale Bios.

I když tato hypotéza o Cimrmanově rodišti je krajně nepravděpodobná, přece jen by možná nebylo marné, kdyby se naše město mohlo pomníkem českého velikána pochlubit. Nenašel by se mezi účastníky některého z příštích dobřichovických sochařských sympózií umělec, který by se tohoto úkolu ujal? Proč by Jára Cimrman nemohl stát v sochořadí do Karlíka, když dnes má sochy a pamětní desky v řadě měst a obcí, jsou po něm pojmenovány ulice a jedno nábřeží, má rozhlednu, muzeum, dokonce i planetku a v roce 2005 byl v televizní anketě málem zvolen za největšího Čecha?

Zakončeme tuto vzpomínku na osobnost Járy Cimrmana jeho výzvou, která je v dnešní době, kdy národ je rozdělen na Pražskou kavárnu a ty ostatní, velmi aktuální:

Čechové všech zemí, spojte se!

HgS

JEŠTĚ O „PROROCtvÍ“ agentury JéPéPé

Začátkem prosince loňského roku přišel do redakce Kukátka mail reagující na „prorocství“ agentury JéPéPé uveřejněné v prosincovém čísle. Dovolujeme si ho zveřejnit v plném znění:

Nestačím žasnout, kam tzv. elity dospěly. Dnes, kdy je beztestně kopnout si i do prezidenta, neváhají tyto „elity“ využít také tuto možnost a pod pláštěnkou „humoru“ se v „Kukátku“ zúčastnit. Dřív, tak před šestadvaceti lety, byly tyto zalezlí a brblaly tak akorát v hospůdkách, či na svých chatách v kroužku rodinném. Ale dnes jsou to demokraci noví, demokraci Havlo(vo)vy; (to aby se to rýmovalo a lépe se to četlo!) Nedávno jsem četl na FB údiv jednoho pána nad tím, cože to UK na Filozofické fakultě plodí. Nedivím se mu, už to vím také!
brain07

Podívejme se nejprve na to, které z celkového počtu jedenácti „věštev“ agentury JéPéPé se týkají pana prezidenta. Ještě před tím však uvedme, že nazývat kritické připomínky o komkoli kopáním se nám zdá poněkud přehnané.

Věštba č. 2: Peroutkuv článek o tom, že Hitler je gentleman, nalezen nebude.

I když prezident Zeman podle vlastních slov tento článek viděl a četl, renomovaným historikům, novinářům a panu Ovčáčkovi se ho ani po téměř ročním hledání nalézt nepodařilo, přestože na jeho objevení byla z rozpočtu prezidentovy domácnosti vypsána stotisícová odměna. Pražská kavárna navzdory ujištění pana prezidenta se dokonce odvažuje tvrdit, že Peroutka žádný takový článek nenapsal!

Agentura JéPéPé připouští, že tato věštba

naznačuje, že pan prezident se možná mýlí, ale odmítá, že by do prezidenta „kopala“. Mýlit se je lidské, neomylní lidé ani mezi prezidenty neexistují.

Věštba č. 7: Prezident nebude ve svých projevech používat výrazy mládeži nepřístupné. Agentura JéPéPé chápe, že to pro něho bude náročné, ale je ráda, že po svých vystoupeních nebude muset čelit kritice podobné té, kterou vzbudilo jeho hodnocení ruské punkové skupiny Pussy Riot.

JéPéPé se domnívá, že nevhodného výrazu se v určité situaci může „dopustit“ každý, ale myslí si, že prezident by se toho měl vyvarovat. Nevoli pisatele výše uvedeného mailu možná vzbudily pochybnosti, zda to pro pana prezidenta nebude náročné. JéPéPé sice doufá, že nebude, ale s jistotou to tvrdit nemůže.

Věštba č. 4 a 10: V těchto prorocstvích je pan prezident zmíněn pouze okrajově. V č. 4 vystupuje jako ochránce svého kancléře, který svou funkci vykonává bez požadované bezpečnostní prověrky. V č. 10 jsou zmíněna jeho slova o tom, že do Číny se přijel učit jak stabilizovat společnost.

V obou těchto „prorocstvích“ jsou uvedeny pouze všeobecně známé skutečnosti, takže JéPéPé (a spolu s ní snad žádný soudný čtenář) je za „kopnutí do prezidenta“ považovat nemůže.

Z uvedených vyjádření je snad zřejmé, že JéPéPé pod pláštíkem „humoru“ do prezidenta „nekopala“, ale že ve všech těchto „prorocstvích“ uváděla jen známá a ověřitel-

ná fakta. Neuváděla přitom zdaleka všech-
na, např. prezidentovu virózu u korunovač-
ních klenotů, jeho odmítání jmenovat nové
vysokoškolské profesory, nepozvání někte-
rých rektorů na recepci k státnímu svátku
a také účast prezidenta na listopadové
akci pořádané extremistickým sdružením.
Jépépé se rovněž mírně podivuje svému
zařazení mezi tzv. elity, což prý jsou demo-
krati noví, demokrati Havlovi (pisatel píše
Havlovy).

Dovoluje si připomenout, že ani před více
než šestadvaceti lety členové tehdejší re-
dakce nebyli „zalezlí a nebrblali“ v žádných

hospůdkách ani na svých chatách (!), ale
„brblali“ veřejně (a někdy i na hraně) na
stránkách Kukátka. Jépépé by dále uvíta-
la, kdyby jí pisatel sdělil, „co že to UK na
Filozofické fakultě plodí“, aby se případně
také nedivila.

Agentura Jépépé za celou redakci Kukátka
ještě na závěr sděluje, že proti názorům pi-
satele vůbec nic nemá, i když s některými
ne úplně souhlasí. Je však ráda a děkuje,
že se alespoň prostřednictvím krátkého
mailu mohla s některými jeho myšlenkami
seznámit.

HgS

DROBNOSTI s velkým přínosem

S příchodem nového roku si nejeden z nás
dává nejružnější předsevzetí. Přestanu
kouřit! Začnu cvičit a zhubnu! Naučím se
anglicky! Hned zítra! Určitě... Také to zná-
te? Nakoupíme permanentky i vybavení
a pak se nám jednou nechce, příště máme
neoddiskutovatelný důvod a potřeby se také
něco najde. Pak už je to s naší motivací čím
dál horší, až necháme předsevzetí zase na
příští rok.

Podle odborníků to může souviset s tím, že
jsou naše cíle příliš velké a nekonkrétní.
Z vlastní zkušenosti bych řekla, že na tom
bude dost pravdy. A tak, když jsem letos
přemýšlela, jak si v novém roce vylepším
život, řekla jsem si, že to zkusím naopak
– od úplně malých věcí. Třeba, že si začnu
víc všimát hezkých chviliek s dětmi a když
budu s nimi, budu s nimi i duchem. Je za-
tím teprve únor, tak ještě zdaleka nejsem
profíkem, ale pokroky dělám.

Zjištění, že tato cesta funguje, mě vede
i k profesnímu zamyšlení. Jakožto trenérka
paměti mám to štěstí, že se na svých kur-
sech setkávám s lidmi, kteří mají chuť (bez
ohledu na věk) stále si rozšiřovat obzory,
učit se novým věcem a pracovat na sobě.
Na hodinách se společně učíme techni-
kám, díky kterým si náš mozek dokáže za-
pamatovat cokoli, co si zmaneme, a zno-
vu a znovu zjišťujeme, že to funguje. I tak
ale někdy vidím, že není vždy snadné tyto
techniky najednou zapojit do běžného živo-
ta a mimo kurs je pak velmi snadné opět
naskočit do starých vzorců. Čím dál více
jsem se tedy začala zabývat možnostmi,
jak si snadno a během chvilíčky potréno-
vat mozek, ať jsme zrovna kdekoli. A opět se
ukazuje, že tyto malé drobnůstky nesou vel-
ké úspěchy. Třeba takové jednoduché prs-
tové cvičení... Na jedné ruce se dotkněte
palcem špičky ukazováčku a ostatní prsty

držte natažené (jako když chcete ukázat, že
je něco OK). Na druhé ruce ukažte palcem
a ukazováčkem písmeno L a zbylé tři prsty
schovejte do dlaně. Máte? A teď na obou
rukou současně pozice prstů vyměňte... Na
začátku to pro mnoho lidí není snadné, ale
výborně si tak můžete procvičit spolupráci
obou mozkových hemisfér. Až vám to půjde

plynule, vězte, že ve vašem mozku vznikla
nová nervová dráha.

Krásný rok 2016
s mnoha (ne)malými radostmi,

Ing. Hana Habartová
certifikovaná trenérka paměti III. stupně
www.barevnystrom.cz

PŘÍBĚH, KTERÝ JIŽ DÁVNO ZAČAL a věříme, že dlouho potrvá

MATEŘSKÁ ŠKOLA DOBŘICHOVICE – JAK ŠEL ČAS. DÍL PRVNÍ

V sedmdesátých letech byla poměrně silná
populace a rodilo se více dětí. Přišel čas
rozloučit se s místní dvoutrídň mateřskou
školou v Dobřichovicích v Lomené ulici
a postavit školku novou, větší. Tehdy vede-
ní MNV rozhodlo o výstavbě nové budovy
populárním způsobem vzpomínané doby –
v akci „Z“ (pro mladší a hodně mladé „Z“
znamenalo tehdy „zvelebování“, ale dalo
by se pochopit i jako „zadarmo“).
Do akce se zapojily podniky působící na
území Dobřichovic, různí řemeslníci a hlav-
ně brigádníci. Přijetí dítěte do této nové
školky bylo podmíněno odpracováním 150
brigádnických hodin na rodinu. Volba po-
zemku padla na pole uprostřed obce vedle
zdravotního střediska. Stavba byla zahá-
jena v roce 1975 a byla dokončena za 4
roky, 1979. Bylo zde odpracováno celkem

40 000 brigádnických hodin, konečná hod-
nota díla byla vyčíslena na 4 500 000 Kč.
Uprostřed vyprahlé zahrady stála trojtrídň
školka se školnickým domkem.

29. srpna 1979 proběhlo slavnostní otevře-
ní a školní rok 15. 9. 1979 začal s počtem
105 dětí ve třech třídách. V této době bylo
naprosto obvyklé, že měla paní učitelka 35
– 38 dětí v jedné třídě. Děti bývaly mno-
hem šikovnější, klidnější, disciplinovanější,
poslušnější, k sobě ohleduplnější. I když se
našel v každé třídě nějaký ten raubíř, dal se
zvládnout. A co především – děti uznávaly
autoritu – učitelů i rodičů.

Vedením školky byla pověřena stávající paní
ředitelka z dvoutrídky v Lomené ulici p. Věra
Bobková. Kolektiv učitelek ve složení Bože-
na Charvátová, Hana Boubínová, Bohuška
Šarounová, Míla Barešová, Míla Švecová.

Vedoucí kuchařka paní Prusíková, vařila Olga Velebilová a Emilie Košová, školnice paní Marie Loudová, uklízečka paní Marie Malinová a paní Frišová.

V prvních letech provozu mateřská škola vítala různé návštěvy předsedů a tajemníků kraje i okresu, družby z NDR, krajskou i okresní školní inspekci. Byla sjednána patronátní smlouva s Domem techniky (dnes bytový dům v Karlíku) a závodem Průmyslu kamene. Spolupráce spočívala v účasti dětí na Mikulášských programech, kterých se účastnily také děti a matky „sovětských přátel“ z Milovic. Program probíhal několik po sobě jdoucích let ve zmiňovaném Domě techniky v Karlíku, později na Novotného lávce v Praze.

Během let se postupně zlepšovaly materiální podmínky školy, rodiče vydatně pomáhali s úpravami okolí, sázeli zeleň, tatínkové opravovali hračky.

V 80. letech si škola v Dobřichovicích postupně vydobyla pověst jedné z nejlepších školek na Praze – západ. Na půdu školky směřovaly ukázkové hodiny pro učitelky z ostatních škol z celého kraje. Bylo samozřejmostí, že paní učitelky působily v obci jako cvičitelky, lektorky, metodičky, členky Sokola, cvičitelky spartakiád. Také rodiče, zapojení do spolku rodičů a přátel školy byli aktivnější.

V následujících letech proběhly nepatrné změny v počtech přijetí dětí a i ve složení personálu.

Školní rok 1980/81 – počet dětí 105, do důchodu odchází paní učitelka Charvátová, pracovní poměr ukončuje paní učitelka Šarounová.

Školní rok 1981/82 – počet dětí 105, nastupuje paní učitelka Sylva Mastná, J. Kacovská, do důchodu odchází p. Košová.

Školní rok 1982/83 – počet dětí 105, nastupuje paní učitelka Hana Hudcová, Jarka Petelová, odchází S. Mastná. O školní zahradu se obětavě začíná starat místní občan pan František Běhounek.

Školní rok 1983/84 – počet dětí 105, nastupuje p. kuchařka Šárka Vanžurová.

Školní rok 1984/85 – počet dětí 100, do důchodu odchází paní učitelka Boubínová, vrací se B. Šarounová.

Školní rok 1985/86 – počet dětí 100, nastupuje nová ředitelka školky p. Míla Barešová, přichází paní učitelka Helena Červínková. Změnil se i výbor SRPŠ. Předsedou se stal V. Brož, členové p. Kohoutová, Tomková, Čapková, Jamborová, Vondraš. Pan Brož přistoupil ke své funkci velmi zodpovědně a během celého roku aktivně a tvořivě spolupracoval se školou. Pamětníci si možná vzpomenu na veselé brigády, tematické hry s rodiči a další společné akce. Od této doby až do roku 1989 probíhala nejlepší a nejužší spolupráce s rodiči ku prospěchu dětí, rodin i všech zaměstnanců.

Školní rok 1986/87- počet dětí 90, v tomto roce byla mateřská školka napojena na obecní kanalizaci.

Školní rok 1987/88 – počet dětí 85, novým systémem ve školství se začaly zmenšovat počty dětí ve třídách. Byla uzavřena smlouva s místním JZD o zajištění 10 míst pro děti jejich zaměstnanců. V tomto roce proběhlo několik významných oprav budovy – oplechování atik, hromosvodů, doplnění zahradních herních prvků. Děti si vesele žily svým zaběhnutým školkovým životem, zpestřeným o akce kulturní, společenské, sportovní i o akce a výlety s rodiči. O prázdninách byla školka otevřena jako pomoc obětavým rodičům, v srpnu bylo vždy zavřeno.

Školní rok 1988/89 – 84 dětí. Školka byla vyhodnocena jako první v soutěži aktivity na okrese Praha – západ. Obdržela finanční částku 1 000,- Kčs, za kterou byly nakoupeny hračky pro děti.

Školnice pí. Loudová se odstěhovala ze služebního školnického bytu, na její místo nastupují manželé Košatovi. Odešla paní uklízečka Vondráková, nastupují paní Pe-

tráková a Větrovcová. Svaz rodičů a přátel školy byl i v tomto roce velmi aktivní. Společně se opravovala budova – nátěry, generální oprava soklů, výměna kobereců a lina ve třídách. Doplňovalo se vybavení zahrady. Školka se nadále zapojovala do společenského a kulturního života v obci. Proběhla okresní, krajská i ministerská kontrola s velmi dobrým výsledkem. Opět

jsme vyhodnoceni v aktivitě na 1. místě!

Školní rok 1989/90 – počet dětí 76.

4. – 5. 11. 1989 byla uspořádána výstava výtvarných prací a fotografií k 10. výročí trvání nové mateřské školy. Třídy posloužily jako výstavní prostory. Ohlas veřejnosti byl obrovský. Přišel listopad 1989, ale to už je na díl druhý, takže pokračování příště.

M. Višková a kol.

MAP JE TU aneb místní akční plán vzdělávání

V článku informujeme o místním akčním plánu rozvoje vzdělávání (MAP) obce s rozšířenou působností (ORP) Černošicích jako o fenoménu, který má propojit lidi pracující s mládeží a naučit je spolupracovat, plánovat a rozvíjet se jako profesní komunita. Logicky se do MAP zapojilo také SVC Všenor jako největší poskytovatel volnočasových aktivit v oblasti. Článek ukáže, že se jedná o možnost, jak obohatit žáky a výuku ve školách nebo nabídku dalších aktivit pro děti a mládež co do kvality a pestrosti. Bez aktivní participace a veřejné kontroly ale nemusí ani MAP pomoci. Co a jak kontrolovat, to byl mělo být obsahem tohoto uvažování. Začneme ale trochou vzpomínání. Jestli se pedagogický výzkum a učitelé na něčem shodují (a že toho není mnoho), je to fakt, že ještě před dvaceti lety se výuka odehrávala za zavřenými dveřmi učeben a byla intimním prostorem spolupráce, někdy ale také boje mezi učiteli a žáky. Řada zkušených učitelů o těch časech hovoří jako o zlatém věku školy. Vyučování a učení a vůbec veškerá organizovaná práce s dětmi a mládeží ale existuje ve společnosti, která se velice prudce rozvíjí. Profesor Andy

Hargreaves hovoří o zlatém věku učitelského řemesla také s mírným dovětkem, že to nebylo vždy bezpečné. Nyní po případu šikany učitelky v Praze vidíme, že izolovaný učitel může být opravdu problém. Nyní již bohužel zejména oříšek pro orgány činné ve vyšetřování a v trestním řízení.

Za poslední dekady zaznamenaly překotný rozvoj komunikační technologie a s tím související distribuce informací – tedy jak lidé komunikují, jak rozšiřují a sdílejí své názory, ale také odkud a jak získávají znalosti. A „znalosti“. Na tuto skutečnost se snažila reagovat také škola. A protože je zcela zjevné, že na řadu problémů spojených s rozvojem společnosti nemůže stačit jednotlivec, byť učitelský génius, přinesla současnost také nutnost spolupráce a sdílení zkušeností mezi učiteli, mezi školami a dalšími organizacemi pracujícími s mládeží. A proto je tu MAP. Ale ještě nepředbíhejme!

Na nový stav distribuce informací ve společnosti mohla škola reagovat zejména díky přílivu evropské regionální rozvojové pomoci také do „rozvoje lidských zdrojů“. Nyní tedy může český vzdělávací resort rozdělovat značnou část svého rozpočtu na

centrálně řízenou projektovou činnost škol. Jako každý, tak i státy a úředníci se učí. Dokumentují to postupné změny v alokaci prostředků EU v českých operačních programech na podporu vzdělávání. V prvním období čerpání evropské rozvojové pomoci se všichni jen učili nová cizí slůvka jako je výstup, indikátor a monitorovací zpráva. V prvních třech, čtyřech letech druhého období si na „evropské projekty“ základní a střední školy vlastně moc nesáhly, protože neměly administrativní kapacity a finanční rezervy na jejich zvládnutí, i když finanční podporu potřebovaly jako sůl. Stát tedy následně školám rozdělil ohromné prostředky v řádu více než desítky miliard de facto „na cokoliv“. Tyto „šablony“ jsou školskou veřejností vnímány jako prospěšné – pomoc se poprvé dostala opravdu do škol: nevznikaly jen metodiky a nástroje, které pak využívaly maximálně jednotky škol, ale každá ze škol naopak vyvinula vlastní digitální učební materiály (DUM), zveřejnila je a získala za to nezanedbatelné peníze na zakoupení potřebného, hlavně technologií, v lepším případě na osobní a profesní rozvoj učitelů. Analýzou vzniklých „dumů“, kterých byly miliony, se ale snadno zjistí, že se jedná o velmi kvalitativně různorodé výtvořky, umístěné v on-line portálech (jako „dumy.cz“) bez ladu a skladu; pro vzájemné učení učitelů a sdílení inspirativní praxe jsou nedohledatelné, a tudíž nepoužitelné. Aspoň se školy zařídily v oblasti IT, řeknete si. Jenže ani to není vždy zcela pravda... Jsou školy, kde se zakoupily interaktivní tabule, ale ne notebooky pro učitele, jinde učitelé ne-

měli koordinaci ani mentorink, aby si zvykli pracovat s oporou pro učení žáků či tvorbu sebehodnotících portfolií pro žáky on-line... a podobné podivnosti.

Dost již vzpomínání. Chyby mají být východiskem ke zlepšování, což platí nejen v ekonomicky ziskové sféře, ale v každé oblasti lidských aktivit. Takže v novém období budeme v regionech a v obcích vzdělávání společně a akčně plánovat. Již se nebudou tvořit zbytečné digitální pomůcky do výuky ani pořádat semináře podle toho, co zrovna daný lektor umí nebo ministr (točí se jak figurky na orloji) považuje za podstatné a nejdůležitější. Podpora učitelů a jejich vzájemné učení i témata dalšího vzdělávání se budou plánovat ve společenství, které bude mít strukturu, jednací řád, pravidelnost a zvládně pod odborným vedením metodiku akčního plánování.

V optimálním případě, když MAP bude fungovat, by výsledkem mohly být velké projekty rozvoje vzdělávání v rámci působnosti dané ORP. Tedy také v Černošicích a okolí. MAP by se měl stát společnou a proaktivní platformou společného plánování, řízení a evaluace rozvoje škol a školských zařízení v koordinaci s dalšími subjekty. Když k tomuto skvělému nástroji, který ovládají všechny vesnice a městečka sdružená v místních akčních skupinách (MAS) již dvě desítky let, přistoupí obce, vzdělavatelé a další hráči zodpovědně a ne jen formálně („udělat MAP“, „utratit peníze“), ale opravdu s cílem zlepšovat výuku a nabídku volnočasových aktivit, budeme spokojeni všichni. My budeme moc rádi o aktivitách MAP Černošice informovat a věříme, že půjde o aktivity, které prospějí školám k jejich otevření a modernizaci nejen podle vybavení IT laboratoří, ale také co se týká příležitostí, které nabízejí dětem a mládeži k učení se, a profesního sebevědomí pedagogických pracovníků.

*Hana Brožová, členka řídicího týmu MAP
Petr Koubek, Národní ústav pro vzdělávání*

Seznam členů Řídicího výboru MAP pro ORP Černošice

1.	Mgr. Monika Neužilová	Zástupce realizátora projektu MAP
2.	člena ŘV nominuje nejbližší Rada Středočeského kraje	Zástupce Středočeského kraje
3.	Starostové Filip Kořínek (Černošice); Miluše Čančíková (Jinočany); Věra Čermáková (Velké Přílepy)	Zástupci zřizovatelů
4.	Pavel Kasal (ředitel ŽS Rudná); Alena Fialová (ředitelka ZŠ Líšnice); Jana Hrubá (ředitelka ZŠ Davle); Květa Trčková (ředitelka ZŠ Jílové u Prahy); Tomáš Vrbický (učitel ZŠ daVinci)	Zástupci škol
5.	Hana Brožová (ředitelka SVC Všenory)	Zástupce organizací neformálního vzdělávání
6.	Petr Bydžovský	Zástupci ZUŠ
7.	Peadr. Mgr. Pavel Schneider	Zástupce KAP*
8.	Vladimír Hudousek	Zástupce rodičů žáků
9.	Ing. Lenka Kriegischová	Zástupce ITI, s. r. o. Praha
10.	Martina Bláhová (MAS Jihozápad); Radek Hanačík (MAS Karlštejsko); Miloš Navrátil (město Mníšek pod Brdy); Kateřina Boukalová (MAS Brdy-Vltava); Jaroslav Huk (MAS Přemyslovci); Denisa Cibulková (MAS Posázaví); Filip Uhlíř (MAS Rozvoj Kladenska)	Zástupce MAS/Partnerů

* Pozn.: KAP je krajský akční plán (také kraje od letošního roku realizují metodiku akčního plánování jako způsob podpory sítě krajských škol a školských zařízení; je také financována z EU)

LIDUŠKA

je pro koncertní mistry

V jedné ze svých přelomových přednášek v TED prohlásil sir profesor Ken Robinson, že školy všude na světě jsou přípravy pro univerzitní profesory. Ale jejich žáky většinou budoucí profesori teoretické fyziky nebo dějin umění nejsou. Podobně k výuce hry na hudební nástroje přistupuje Pavel Hokr. Právě jeho hudební škola, středočeský fenomén v hudebním vzdělávání, se díky jeho souhlasu ocitá v prvním kukátku *theatra mundi* v roce 2016.

Hokrova hudební škola působí ve středních Čechách právě patnáct let. Nyní vyučují jeho lektoři ve více než 30 obcích středních Čech a Prahy včetně Dobřichovic a okolí. Škola nabízí své služby pro volný čas dětí a mládeže v rámci Střediska pro volný čas Středočeského kraje se sídlem ve Všenorech. Tento článek chci nabídnout dětem i jejich rodičům jako návod, jak přemýšlet o výuce ve škole Pavla Hokra s ohledem na aktuální stav pedagogiky. Jestli dáte děti sem, nebo do ZUŠ je každopádně na Vás. Hezké čtení!

Pedagogická věda, kterou se zabývám, už několik desítek let obrábí svůj předmět zájmu coby vyučování/učení (také se užívá pojmu „edukace“, edukační procesy). V angličtině je to jednodušší – *education* je pojem zastřešující *teaching a learning*. V prostoru, kde dominuje německý živel, tedy ve střední Evropě, se ale pedagogika a učitelství dlouho zabývaly převážně jen vyučováním. Tedy tím, co dělá učitel, aby *naučil*, a vylepšováním jeho činnosti o „nové metody“. Také oborové didaktiky byly (a někde dodnes pohřbily jsou) často jen přehledy algoritmů, jak naučit žáky nějaký postup. Středoevropský pedagog ještě přijal z an-

glickojazyčného světa za své paradigma *proces – produkt*, že důležité jsou výsledky učení se žáků (*learning outcomes*), takže je ochoten účinnost „nové metody“ ověřovat v textech. A přijít tak na to, že ty staré jsou nejlepší. Je dlužno dodat, že nezkušenost středoevropských pedagogů a zejména těch, kteří teorie uvádějí v praxi, tedy decizní sféry a politiky, vede k tomu, že za nástroje ověření účinnosti nových přístupů k vyučování považují přijímací či kvalifikační test, v němž ale neměříme, co dítě umí, ale jeho schopnost zvládat rodičovský tlak a časový stres, tedy tzv. testovou gramotnost; která se dá nacvičit jen opakovaným testováním a stresováním, jinak ne.

To, co se žák opravdu učí, a tedy též to, co se děje v jeho hlavě během vyučování, je středobodem pedagogiky soudobé. Ilustrujme to na bohužel reálném příkladu výuky na jednom „prestižním“ jihomoravském gymnáziu: učitel fyziky tam vedl výuku v německém jazyce, jeho demonstrace byly jak z učebnice, jeho on-line opora pro učení obsahovala spousta dokladů fyzikálních jevů a rozšiřujícího učiva. Velmi moderní! Sám o svých metodách čteně publikuje. Jen jeho vyučování žáci zcela ignorovali. Jako by mezi ním a třídou bylo z jedné (té jeho) strany neprůhledné zrcadlo. Je vyučování ignorujících žáků úspěšné? Je škola s takovou výukou pro žáky, kteří ji navštěvují, a jejich rozvoj důležitá? A jaký test to ověří, když se z fyziky ani nematuruje?

Zkrátka moderní empirická pedagogika vede učitele k multiperspektivní reflexi své práce, k oborovým i didaktickým poradám s ostatními učiteli o reálném vyučování a učení se žáků, aby v něm vznikalo více

příležitostí k učení. Pedagogika nazřela, že vyučování musí být směřováno podle žákovských učebních stylů a preferencí, musí je minimálně zahrnovat a na nich stavět rozvoj dítěte. Výuka je trénink – a někteří žáci rádi trénují sami, potichu v koutku, jiní si potřebují opakovat kroky nahlas, jiní rádi pracují ve skupině... O tom musí učitelé přemýšlet, aby takovou výuku dokázali připravovat. Teprve taková výuka odpovídá současnému poznání. Ale kdeže současnému, základy konstruktivismu leží již ve fenomenologii z počátku 20. století, takže nic nového. Přesto se tolik radují z toho, co čtu u Pavla Hokra na webu jeho hudební školy – jak přijímá každého žáčka takového, jaký je, i s jeho rozhledem a preferencemi. Jak staví výuku na jeho chtění něco dokázat, vždy na viditelném, pro dítě dosažitelném cíli, který ale za asistence dobrého učitele směřuje stále výše. Hokr tedy ví, kdo jsou děti jeho cílové skupiny, ale též ví, kdo ne. Rodičům budoucích koncertních mistrů a mistryň radí, „pro Vás je zuška.“

Je jasné, že sedmiletý začátečník nezahraje hned nějakou skladbu od Mozarta. Na to je potřeba se nejdříve naučit noty, k čemuž může sloužit půlroční teoretická příprava. Dále je třeba ovládat techniku hraní: správně držet ruku, dokázat hrát hlasitě i potichu, lehce i energicky, správně pokládat prsty, atd. Proto se hrají různá prstová cvičení, stupnice a etudy. Postupně se přidávají jednodušší klasické skladby. Obtížnost se stupňuje podle schopností dítěte. Časem prstových cvičení ubude, až zmizí úplně a o to více se hrají už slušné kousky. Mladý klavírista se zdokonaluje, umí už obtížnější skladby od různých skladatelů. Časem začne třeba jezdit na různé soutěže. To už studuje na konzervatoři a pak na

HAMU, kde získá kontakty a možnosti různých angažmá, až nakonec si bude moci hudbou slušně vydělat... Jen ten odpad a těch zklamání, co přinese takto zaměřená výuka dětem, které tyto cíle nemají...

Píše Hokr na svém webu o pojetí výuky v základním uměleckém vzdělávání a také vysvětluje svou filosofii výuky hudby, tedy hře: *Přijde šestileté dítě na hodinu klavíru. Neumí zahrát nic. Noty – neví o čem je řeč. Můj první úkol je, aby se mě dítě nebálo. Kladu dítěti otázku, jestli má piano, jestli už zkoušel hrát a jestli zná nějaké písničky. Dozví se například, že zná Skákálek pes. Ptám se, jestli pozná nějaká písmena a ukazují papírek s natištěnou klávesnicí v 1 oktávě a popisem (CDEFGAHC). Když nezná, nevádí. Papírek položíme na klávesy a zkusíme zahrát některé klávesy. Pak vytáhneme „noty“, což je v písmenech zapsaná skladba (GGE GGE GGAG GF...). A hrajeme. Pro dítě není problém přiřadit G v „notách“ ke G na papírku na klávkách. Skákal pes několikrát zahrajeme. Pak zkusíme jinou písničku, co dítě zná, např. Kočka leze dírou. Výsledek je, že dítě po první hodině odchází s tím, že dovede zahrát pravou rukou 2 písničky, které zná a které ho baví. Před odchodem dávám dítěti seznam vytipovaných známějších písniček, kde označí ty, které zná a líbí se mu, pak které zná a nelíbí se mu. Dále říkám, že nejlepší by bylo vybrat si písničky ještě jiné, které v tom seznamu nejsou a které ho baví... Obvykle zvládneme po měsíci zahrát několik lidovek. Skladby jako Není nutno a Severní vítr můžeme zvládnout zhruba po 2 měsících... Hrajeme i podle not, délku not řešíme, když na daný problém narazíme... Pak přidáme druhou ruku. Písničky, které umíme, občas opakujeme. Děti mají po roce hraní použitelný repertoár v průměru na patnáctiminutový program, to je kolem 10 písniček.*

Jako empirický pedagog jsem oslněn! Nevím, zda stejně září oči kolegů ze základního uměleckého vzdělávání, kteří bez důkladné hudební průpravy nejspíše výuku hudby nepovažují za skutečně odbornou. Jak na učení se s Pavlem Hokrem a jeho učiteli reagují děti, můžeme vidět na ilustračních fotografiích, na četných koncertech, které škola inzeruje na webu a plakátech. Zejména ale v tomto případě všem doporučuji test nejspolehlivější. Chtělo by se vaše dítě ve škole vytáhnout před ostatními kytarovým

doprovodem oblíbených pop-songů? Pošlete ho k hokrovcům, kteří jej určitě naučí víc, než by samo očekávalo. Lépe a moderněji řečeno – naučí se samo, že si lze klást splnitelné cíle a na ně je potom „jen“ třeba napřít síly – a naplnit je. A kdyby jen toto bylo výsledkem učení se hře, je to málo? Ale bude toho víc!

Pro SVČ Všenory a dobřichovické Kukátko

Petr Koubek, petr.koubek@nuv.cz

*Národní ústav pro vzdělávání Praha a Institut
výzkumu školního vzdělávání Brno*

BIODYNAMICKÉ MASÁŽE péče o tělo a duši

ROZHOVOR MGR. JANY TÝKALOVÉ S BC. ALEXANDROU KLOZOVOU

Co jsou to Biodynamické masáže?

Biodynamické masáže jsou důležitou metodou, která patří do psychosomatické léčby a která se jmenuje „body-terapie“ nebo „body-psychoterapie“. Jejich smyslem je léčit nejen tělo, ale přispět i k léčbě zraněné duše. Naše tělo má tendenci ukládat nezpracované emoce do takzvané „somatické (= tělesné) paměti“. Takto uložená informace se u nás může projevit jako nepříjemné svalové nebo vazivové napětí. Nebo se objevuje jako zvýšené podráždění nervového systému a my jsme nervózní, trápí nás nespavost a máme potíže s relaxací. Terapeut, který ve své léčbě používá biodynamické masáže, se snaží právě tento typ tělesné paměti pacienta ovlivnit. Metoda biodynamických masáží byla původně inspirována prací rakouského psychoanalytika Wilhelma Reicha. Jeho myšlenky dále rozvíjelo mnoho terapeutů. Patřila mezi ně i norská fyzioterapeutka a psychoterapeutka Gerda Boyesen, která vyvinula dnešní podobu biodynamických masáží.

Je možné biodynamickou masáž použít jako terapii na psychické potíže?

Jednoznačně ano. Biodynamické masáže byly již při svém vzniku vytvořeny se záměrem pomoci při řešení psychických potíží. Jejich účelem je rozpouštět tzv. „svalový pancíř“. Ten se v našich tělech vytváří jako následek nezpracovaných a potlačených emocí. Každý zná ze svého života přece situace, kdy nám naše nevyjádřené emoce způsobí zvýšené napětí svalů, vazů, celkové podráždění a změnu nálady. Tělo si tuto

reakci uschovává pomocí tzv. „somatické paměti“. Často „zapamatované“ napětí těla stále trvá, i když původní příčina již dávno pominula. A skrze biodynamickou masáž terapeut v bezpečném prostředí našemu tělu sděluje: „Jsi v přítomnosti, vše je v pořádku. Již není třeba si tuto reakci ponechávat.“

Jak tato masáž může ovlivnit náladu a obecně psychický stav?

Tato masáž ovlivňuje naši náladu a psychický stav tím, že se dostáváme do kontaktu s naším tělem a s našimi pocity. Při masáži můžeme být sami se sebou. A toto je v našem denním životě vzácný stav. Většina našich denních činností směřuje k tomu, abychom splnili nějaké úkoly ve vnějším prostředí. Naše pozornost je neustále zaměřena směrem ven. A když nejsme v kontaktu sami se sebou, tak si nejsme sebe-vědomí. Nemáme dostatečné „vědomí sebe sama“.

Cítíme, že nemáme střed, nemáme dobrou stabilitu a oporu. Toto nastavení se může ale změnit. Právě tento způsob terapeutické práce přivádí naši pozornost směrem k nám. K tomu, kdo jsme, koho nebo co máme rádi, co si přejeme a o co se můžeme opřít, a to v tělesné i vztahové úrovni.

Jak probíhá biodynamická masáž?

Biodynamická masáž může na první pohled vypadat jako běžná relaxační masáž, ale její smysl je mnohem hlubší. Masáží můžeme ovlivňovat různé vrstvy našeho těla. Záleží na tom, jestli chceme masáží ovlivnit povrchové nebo hluboké vrstvy

Alexandra
Klovová

Autoři fotografie: M. a J. Pexovi

tkáně. Na povrchové tkáně je lepší použít olej. Hlubší vrstvy se lépe ošetřují bez oleje. Pokud jde o dobu provedení, tak je třeba počítat s více než hodinou času. Hodinu probíhá práce na těle a na ni pak navazuje tzv. „zažívání“. Během masáže se pacient dostává do hlubšího kontaktu s vlastním tělem. Následně je schopen více pociťovat fyzické pocity, emoce a porozumět signálům svého těla. Terapeut je pro pacienta bezpečným průvodcem.

Je vhodná pro každého nebo má její aplikace určitá omezení?

U biodynamických masáží platí kontraindikace stejné jako u ostatních masáží. To znamená, že se neprovádí v případě, že má pacient jakýkoliv akutní stav nemoci. Masáž není možná také u pacientů s nádorovým onemocněním, se závažným srdečním onemocněním, u pacientů se žilní trombózou a také tam, kde se objevuje výrazné poranění kůže. Masáž nenabízíme ani pacientkám v prvních 3 měsících těhotenství, v dalších měsících ano, ale provádíme ji jen velmi opatrně.

Jak dlouho může trvat pozitivní terapeutický účinek masáže?

Na tuto otázku je obtížné odpovědět. Terapeutický účinek odpovídá tomu, jak výrazné je tzv. „obránné napětí těla“ a do jaké

míry proběhlo „zapsání“ prožité emoce do „tkáňové paměti“. Dalším faktorem je, jestli se pacient opakovaně setkává s podněty, které opakovaně spouští jeho obranné stresové reakce. Otázka četnosti terapie je u každého pacienta nastavena podle toho, kdy cítí, že by terapii opět potřeboval. U někoho je to za týden, u jiného pacienta za měsíc nebo déle. Pro to, aby měly biodynamické masáže trvalejší terapeutický efekt, je často vhodné léčbu podpořit i fyzioterapií a psychoterapií.

Alexandra Klovová

(Ptala se Mgr. Jana Týkalová, CKP Dobřichovice)

O autorce:

Bc. Alexandra Klovová

je fyzioterapeutka a body-terapeutka, která pracuje již 3 roky v Centru komplexní péče v Dobřichovicích. Pracuje s pacienty jednak individuálně, je ale také součástí týmů pro komplexní psychosomatická vyšetření a terapie.

„Člověk nefunguje v kategoriích lékařských oborů a diagnóz!“ Jako smysluplnou vidí léčbu, která „se snaží o integraci těla a duše člověka a ve které jde o pochopení lidské bytosti jako celku. V rámci své práce s pacienty používá ráda biodynamické masáže, avšak nejen je. Práce s tělem v rámci body-psycho-terapie je pro ni symbolem tohoto propojení.

DETOX? Půst? Očista?

Předjaří je zde, dny se prodlužují a média nás zaplavují reklamou na různé zázračné detoxikační přípravky.

Jak to vlastně je? Je něco takového nezbytně nutné? Nejde jen o tahák peněz z kapes důvěřivých?

Lidské tělo má vlastní znamenitý a dobře vyladěný očistný systém – játra, plíce, i ledviny jsou sehrány do nejmenších detailů a spolupodílejí se na neustálém odstraňování škodlivin, vznikajících při denním fungování lidského těla. Je to natolik složitý a vyladěný proces, že do něj nejde snadno zasahovat zvenčí. Ledviny i játra neustále provádějí neutralizaci, metabolickou proměnu a následně vyloučení škodlivých látek, včetně těch, co vznikají uvnitř těla při běžném metabolismu.

Detox byznys, snažící se lidem prodat nej-různější přípravky, slibující „očistu“, „odstránění toxinů“ z těla a podobně, pracuje na základě klasické manipulace.

Nejprve vytvoří fiktivní diagnosu: „zaplavení toxinů“, „plísň na játrech“, „zanešená střeva“, „játra plná toxinů“ a hbitě nabízí tzv. řešení onoho fiktivního problému.

Když se zkusíte poptat, co by to ony „toxiny“ vlastně měly být a kde se berou, odpovědi budou vyhybavé, nepřesné a velmi obecné. Pracuje se zejména s lidským strachem, možná i vědomím toho, že přes zimu se možná více jedlo, více konzumoval alkohol a tak je zákazníkovi nabízen produkt, kterým si očistí spíše peněženku a svědomí než své tělo.

Co nyní v postní době má skutečně smysl? Zvolnit, pokud to jde. Utřídit si myšlenky. Méně času věnovat elektronice, či „mediím“ a více sobě a svým nejbližším. Dopřát si spánek. Hodně spánku, pokud se žádá. Vůbec na škodu nemusí být odlehčení jídelníčku. Někomu vyhovuje pár týdnů bez masa a střídavější strava. Pro jiného může být přínosné omezit přílohy, či výrazně omezit slazení.

Vynechat alkohol. Omezit sladké nápoje či sycené vody. Nepřejídat se večer. Pokusit se přidat na pohyb, zařadit do stravy luštěniny, zeleninu.

Cesty jsou různé, nejlépe však fungují staré dobré a osvědčené metody, nenáročné na peníze.

Žádné módní a drahé chlorelly, bio ječmene, zelené „zázraky“ ani „detoxikační směsi“ si není nutno kupovat.

Jejich efekt je pofidérní, blížící se nule. Skutečná očista peněženky i mysli uleví, místo toho, aby je zatěžovala.

Klidnou dobu postní přejte

MUDr. Věra Dudková
praktický lékař pro dospělé, Dobřichovice
www.praktikdobrichovice.cz

VELKOSTATEK

Dnes se podíváme na místo, které v současné době přitahuje pozornost kolemjdoucích velkým stavebním ruchem. Na místě bývalého křižovnického velkostatku vzniká komplex staveb, z nichž většina už je dohotovena a osídlena, má své majitele, či nájemce a nabízí i služby občanům z Dobřichovic a okolí. My si však nejprve připomeneme historii tohoto místa, které se nalézá v blízkosti zámku naproti bývalému mlýnu a sousedí s městským parkem.

Panský dvůr č. 3

Původním majitelem dobřichovického dvora byl řád benediktinů z Ostrovského kláštera u Davle. Benediktini tu mýtili lesy, vysušovali močály, obdělávali pole, starali se o lesy, potoky, chovali dobytek. Kolem roku 1235 se objevuje v Čechách nový církevní řád s řeholí sv. Augustina, založený Anežkou, dcerou Přemysla Otakara I., která pro něj zřizuje v Praze hospital na místě u kamenného Juditina mostu. Původní špitální bratrstvo sv. Františka založené roku 1233 mělo na černém rouchu červený kříž, odtud se ujal název křižovníci. Řád je uznán roku 1238 papežem Řehořem IX., od r. 1256 přijal do znaku i červenou hvězdu na památku prvního velmistra, Albrechta ze Sternbergu. Matka Anežky Přemyslovny, Konstancie Uherská, darovala řádu mezi jinými i ves Dobřichovice. Od r. 1282 připadly Dobřichovice definitivně křižovníkům. Ti se výhodnými směny polí a lesů zasloužili o jejich scelení a kromě 78 let – trvajících od husitských válek do r. 1498 – a krátké doby v letech 1619 – 1620, byli výhradními majiteli zdejšího panství. Heslo vyryté na meči řádového velmistra a obecně vnímané jako řádové heslo je modifikací starověkého latinského citátu: *Concordia res parvae crescunt, discordia maximae*

dilabuntur. (Svorností i nepatrné věci rostou, nesvorností se i ty největší rozpadají. Pozn. red.: uvádíme původní klasické znění. Jde o v řadě dalších souvislostí užívané oblíbené rčení, jehož kořen je již v antické římské literatuře a tradici. Pokud zabrousíte do Internetu, zejména v souvislosti s křižovníky, najdete je v poněkud jiném znění, jež není v souladu s principy latinské gramatiky. Tohle je problém Internetu. Zdroj je špatně a pak to mají špatně i všichni, kteří to od něho opsali. Je ale smutné, že gramatiky chybné znění je i na oficiálních webových stránkách Křižovníků. Problém, je, jak se zdá, v chybném čtení nápisu na meči generála řádu, nemáme ale v současné době k dispozici dostatečně kvalitní reprodukci nápisu. K problému se ještě vrátíme.)

Převor Manner popisuje na konci 16. století zdejší dvůr a zmiňuje, že velmistrové sem dávají vysazovat ovocné stromy, některé dovezené až z Vlach, jež dávají množství ovoce, že tu je vápenice a lom kamene ve vonoklaských lesích, vinice se vzácnými odrůdami černého a bílého vína, chmelnice, která však nedává mnoho chmele, ovčín s několika sty ovcemi. Před třicetiletou válkou se statek chlubil výstavnými budovami, ale v r. 1619 byl načas zabrán a se vším majetkem movitým, inven-

Fotky statku z "Knihy o vesnici", cvičení na FAMU 1973, foto Jan Neubert (redakce děkuje autorovi za poskytnutí těchto unikátních fotografií).

tářem, zásobami, zvířectvem a 4 krčmami předán do rukou hraběte Bedřicha Matyáše z Thurnu za 8069 kop míšeňských, 40 grošů a 1 feník. Dvůr spravoval karlístejnský hejtmán, Václav Sak z Bohuněvic. Po bitvě na Bílé hoře byl sice dvůr navrácen křižovníkům, ale válečná doba, vysoké daně a v r. 1642 dokonce jeho vypálení od Švédů na dlouhou dobu zastavily jeho provoz.

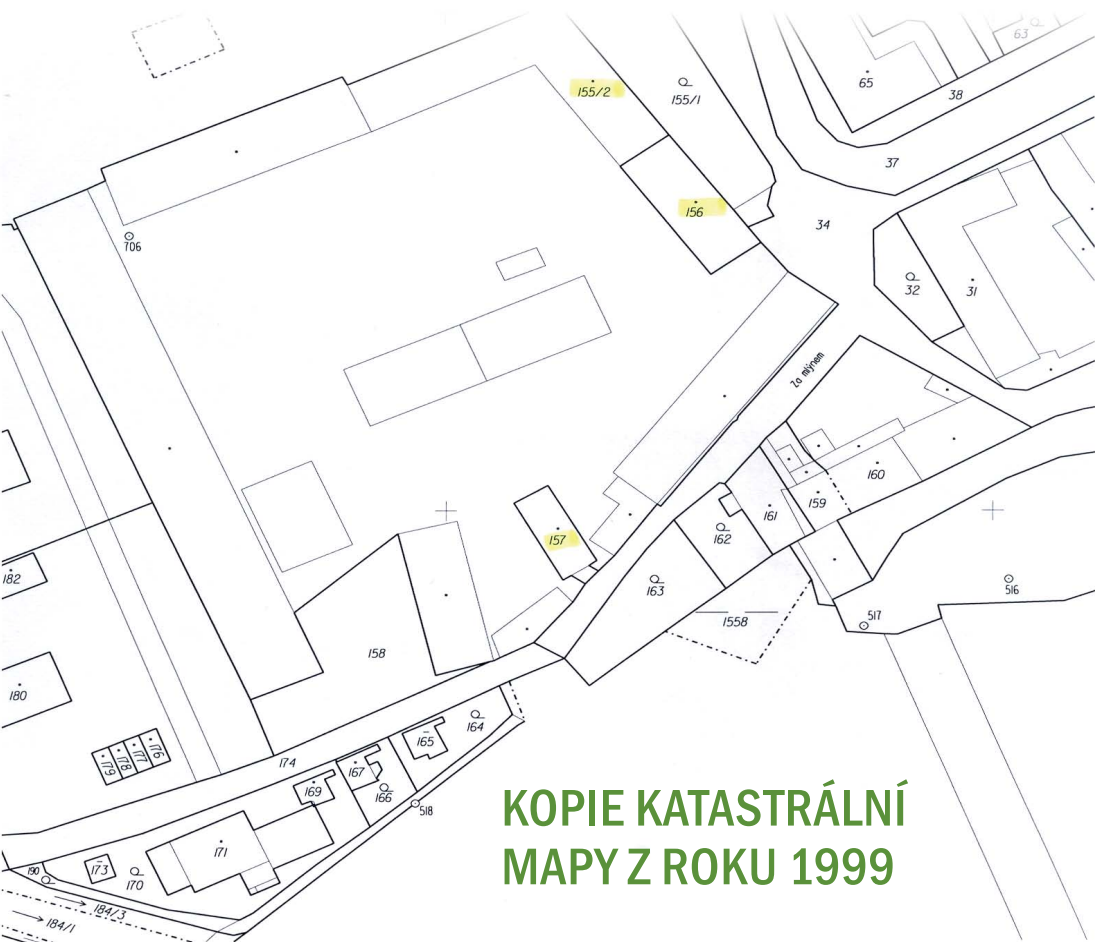
K obnově dochází v 70. letech 17. století. Stodoly se stavěly v r. 1663, na stavbu byly

použity cihly a vápno z místní cihelny a vápenice. Stavbu kontroloval i sám převor Jiří Ignác Pospíchal (1634 – 1699), který byl po 30 let správcem konventu pražského a vratislavského a pak ještě 8 let velmistrem řádu. Postup díla si zapisoval do svého deníku. Stěžoval si zejména na zednického mistra, jenž najal nezkušená pacholata a práci zdržuje. Les byl v čas vojenský od Poláků popálen a sloužil jen pro těžbu palivového dříví. Zvěře bylo málo, po dvoudenní leči byl úlovek: 2 srnci a 2 srny, 1 liška a 2 divoké kočky, 1 kocour a 11 zajíců. Úroda vinné révy klesala, v r. 1663 jen 9 ½ hl. moštu. Chov ovcí živořil, a proto bylo v r. 1663 zakoupeno 360 čistokrevných plemenných kusů. Řád tehdy vlastnil mlýn, pilu, cihelnu a vápenici. Pro šafáře bylo koupeno křesadlo, aby nechodil s otevřeným ohněm. Do zahrady přibýly nově tulipánky, narcisky a muškát. Řeka Berounka je tu nazývána Verunka.

Koncem 17. století byl dvůr zcela obnoven, byl řízen správcem, který bydlel v zámku. Správci se často střídali, někteří byli posíláni na další řádové statky, např. do Turska, Dáblic a Hloubětína. Dále byli ustavováni i zřizenci, např. šafář, myslivec, mejstřík čili skoták, řezáč, vinař, kolář, bečvář, kovář, písař, zahradník, kuchařka. Zřizenci dostávali

http://archivnimapy.cuzk.cz/skici/skici/BER/BER082018400/BER082018400_index.html

**KOPIE KATASTRÁLNÍ
MAPY Z ROKU 1999**

pravidelný měsíční deputát, také administrátor a sládek. Dostávali pšeničnou a žitnou mouku, ječmenné kroupy velké a trhané, hrách a sůl. Při obžinkách dostávali najatí žneči kromě mouky a krup i mléko, smetanu, máslo, chléb a pivo. Bývalo jich až 60. Odměňování byli i nádeníci při sklizni sena a otavy a dalších zemědělských pracích a to i finančně. Dvůr vyžadoval četné opravy, např. r. 1741 byla nově postavena zeď směrem ke mlýnu, r. 1747 nové stáje a klenuté chlévy, r. 1749 nový sklep na mléko a kolny. Ve 2. pol. 18. stol., zejména po sedmileté válce, nastala nouze. Ještě hůře bylo po napoleonských válkách, nebyly peníze, deputát nemohl být rozdáván, neboť sýpky zely prázdnotou. Budovy a jejich střechy byly v žalostném stavu. V r. 1850 byly proto dvorské pozemky na 9 let pronajaty zbraslavskému cukrovaru a od té doby byl velkostatek soustavně pronajímán.

Na panský dvůr vzpomíná i p. František Havlík a líčí, jak vypadal ve 2. pol. 19. století. Plné znění jsme zveřejnili v roč. 2007 ve 2. čísle. Připomeneme si ho zkráceným výtahem.

Dvůr nebyl obvykle zasahován povodněmi, protože stál na vyvýšeném místě. Tvořil pravidelný čtverec. Na západě stály stodoly a část ohradní zdi od panské zahrady, na jihu ohradní zeď zelinářské a ovocné zahrady a stavení pro nářadí, podél mlýna sýpky a obytné stavení, na sever stáje, konírny, ovčín. Vedle vjezdu obýdlí pro dělnické rodiny, ratejna, kde bydlel skoták, či pastýř. Tam bývalo vždy živo a plno malých dětí, v jedné místnosti bydlelo několik rodin a vařilo se na jedné kamnech. Dál se tu nacházel byt fořta pro zvěř, psinec a stáje pro hovězí dobytek. Obýdlí šafáře stálo o samotě uvnitř dvora, vedle špýcharu byla mostní váha pro vozy. Uprostřed dvora byla velká dřevěná ohrada pro krávy a v ní menší ohrady pro ovce a vepře. Nechyběla velká hnojiště s pumpou na močůvku. V domě byla kancelář s vysokými skříněmi, plnými úředních knih a listin. Ke dvoru patřili i porybný a lovič, zahradník a lesník. Mouka, kroupy a krupice se vozily do skladu křížovnického dvora Na Konvářce u Zličova a čtvrtletně

*pak zejména kvalitní mouka přímo do pražského kláštera. Po roce 1860 byl dvůr propachtován a o jeho provoz se starali nájemci, např. Richter ze Zbraslavi, Bayer z Kojetic, Tůma, Vošahlík aj. Poklasný bydlel v pronajatém stavení č. 41 spolu s dalšími deputátníky. Na prostranství přede dvorem tvořily mohutné ořechy alej vedoucí k vratům do zahrady a zakrývaly tak nevábné zdi stáji. (*V zimě r. 1928 ořechy zmrzly a byly nahrazeny novými.) Děti si tu hrávaly, např. pálkovanou, špačka, na honěnou, v zimě se koulovaly. Také se tu zastavovali komedianti, provazochodci, cirkusáci, potulní muzikanti a kramáři.*

Panská chmelnice a zahrada

Panská chmelnice bývala v místech, kde se nachází současná ulice Na Chmelnici. V r. 1670 vynesla 100 strychů chmele. Naposledy se o ní zmiňuje administrátor František Scharschon v pamětní knize z r. 1751: „Nastokrát lituji, že jsem se dal sládkem podvést a že jsme tu chmelnici zrušili. Dávala potřebu chmele, ale on tomu nerozuměl, a tak ke zkáze přišla.“ Na bývalé chmelnici byla vysázena ovocná zahrada s rozmanitými ovocnými stromy, obehnaná zdí. Místní sadaři sem sváželi i ovoce skupované ze zahrad a alejí a zde ho nechávali orosit, než ho připravili k prodeji. Půda mezi stromy byly orána a pěstovaly se tu brambory, nebo řepa. V r. 1815 tu bylo: 420 stromů švestkových, 235 hrušní, 100 jabloní a 45 višní. V r. 1890 byla zahrada zrušena, rozdělena na stavební parcely a prodána.

Panská vinice

Na Krásné stráni, chráněné proti severním chladným větrům byla již za časů Karla IV. založena vinice. Za válek husitských koupila posádka hradu Karlštejna 2 vozy červeného a bílého vína. V dobách válečných bývaly vinice zanedbávány a ničeny. O znovuzřízení vinic se zasloužil řádový velmistr a pražský arcibiskup Antonín Brus z Mohelnice (1552 – 1580), jenž přikázal špitálnímu mistru a lékaři z Mostu koupit

Pohled na statek 1950

10 000 ks kvalitních réвовých sazenic. Z té doby pocházejí i terasy zdejší bývalé vinice a už dávno zasypané vinné sklepy. Vinař bydlel na vinici ve zvláštním domku. Vylisovalo se 7 – 8 sudů vína. V r. 1620 byla vinice zpusťošena, ale po třicetileté válce byla znovu obnovena. Ve 2. polovině 17. století nad vinicí bděl velmistr J. I. Pospíchal. Úrodné roky se střídaly s neúrodnými. Farář Jiří Schicht se r. 1757 zmiňuje o výlohách při vinobraní. Vinař s čereňářem dostávali každý 12 krejcarů za den, za noc rovněž tolik, dál pintu piva, libru másla, na postní den něco hrachu a mouky, na den bochník chleba pro všechny a na noc libru sýra a 2 tenké svíčky. Za války bavorsko-francouzské leželi pod vinicí tábořem husaři a zpusťošili ji. Neúrodné roky působily správě statku velké starosti, někdy se hodny nehodily ani na ocet. Např. v r. 1815 se sklídily kvůli jarním a podzimním mrazům jen 3 vědra. V r. 1841 za faráře Ferdinanda Kalaše byla vinice zrušena, lis odstraněn, sklep zazděn a studna zasypána. Zalesnění Krásné stráně se nezdařilo, ujal se jen kus borového lesa.

Třešňovka a višňovka

V místech za Karlíkem směrem ke Vráži byly sázeny ořechy, ale ty většinou časně rozkvetly a pomrzly. Celkem devatenákrát bylo toto místo osázeno, obstály ale pouze třešně. Velmistr F. X. Marat (1902 – 1915) dal celou stráně posázet třešňovými stromy. Práce trvaly 3 roky a vedl je lesní Adolf Liebl. Každý rok se vysázelo 400 stromů rozličných odrůd. Situace se opakovala. Stromy brzy vykvetly, a pokud se dostavily jarní mrazy, ovoce se neurodilo. Tak tomu bylo např. v r. 1925 a 1926. Ovšem nejhorší pohromu utrpěla třešňovka v kruté zimě v r. 1928, kdy skoro polovina stromů, zejména jižní druhy, pomrzla a ostatní byly poničeny.

Stromořadí kolem silnice ke Karlíku

V r. 1796 za faráře Tomáše Jana Krombholze bylo na okrajích polí vysázeno 200 ovocných stromů. Jeho nástupci ve vysazování pokračovali, ale r. 1928 i zde mnoho stromů pomrzlo.

Panská zahrada (zahradnictví)

V r. 1912 byla za panskými stodolami založena zahrada s nejrůznějšími ovocnými

2007

stromy, z nichž některé byly velmi vzácné. Mezi nimi bylo možno pěstovat zeleninu, zejména zelí, kapustu a karfiol. Při silnici vzniklo zahradnictví, voda na zalévání se čerpala z blízkého potoka. Velmistr F. X. Marat tam dal zasadit 10 pravých míšeňských jabloní a nájemce Rudolf Rösener přikoupil dalších 20 štěpů míšeňských.

Park ve zdi

Park byl založen podle deníku převora J. I. Pospíchala kolem r. 1552. Soused Loskot mu vyprávěl, že ji založil a zdmi opatřil velmistr Zbyněk Berka (1592 – 1606). Kromě vzácných druhů ovoce se tu pěstovala i zelenina a květiny. Panský zahradník bydlel zprvu ve farské chalupě č. 4 a pěstoval ovocné stromy, v pozdější době přesídlili do domku č. 6, kde býval panský kolář. (*Bývala tu panská kovárna, domky podél pražské silnice byly zbourány...)

Zahrada utrpěla ve válce třicetileté, po ní ji trochu vylepšil převor J. I. Pospíchal, ale místní farář o ni příliš nedbal. Administrátor František Scharschon (1738 – 1751) dal opravit zeď a na několika místech ji dal

vyzdobit malbami. Např. malíř Vodňanský tu namaloval Japonce. Teprve za faráře Josefa Hrabu (1768 – 1894), který si ji pronajal a ustanovil zahradníka, začala vzkvétat. Dal ji srovnat, rozměřit a osadit, aby sloužila k rekreaci bratří. Za velmistra Antonína Bruse z Mohelnice (1552 – 1580) byla postavena bašta na jižní straně. R. 1807 koupil farář Tomáš Jan Krombholz (1794 – 1811) 8 kamenných soch a dal na zdech malovat obrazy malířem V. Schlachterem, zřídil tu jezírka napájená vodou z Karlického potoka. Za 1. republiky tu dal nájemce velkostatku vysadit vzácné stromy jehličnaté a listnaté. Výměra činila 1 ha 77 m², 208 m n. m. /

**** Poznámka:** Letopočty v závorkách označují dobu působení v dané funkci, tj. jako místního administrátora, či křižovnického velmistra.

*Podle knihy P. Josefa Hradce
Dějiny Dobřichovic sestavila J. Váňová
Děkuji p. Neubertové za text
z deníku převora J. I. Pospíchala*

KULTURNÍ PŘEHLED

MĚSTA DOBŘICHOVICE

Podrobnější informace na toto i na jarní období najdete na webu Dobřichovic a v Informačním listu.

Výstavy v březnu:

Galerie Bím vystavuje do konce března obrazy Štefana Tótha

Od 18. března zahajuje spolek JHP škola prodejní výstavu „Hidden Cambodia“ fotografie z Kambodže v zámecké chodbě, na kterou bude navazovat 20. března v 18 hodin promítání.

6. března v neděli, v sále MUDr. Fürsta v 15hod. Divadlo Láry Fáry zahraje pohádku *O strašidelném nádraží*. Děti se ocitnou s herci na malém nádraží v Plané, kde se dějí záhadné věci a dokonce i straší. Děti se ale nemusí bát, bude to hlavně legrace. Vhodné pro děti od 4 let. Pořádá Kulturní centrum Dobřichovice.

6. března v neděli, v sále MUDr. Fürsta v 17 hod. architektonická setkání s A. Šarounovou tentokrát na téma gotické katedrály a posvátná geometrie. Všichni účastníci setkání obdrží i písemné materiály. Nepředpokládáme žádné předchozí znalosti geometrie ze školy. Přijďte se potěšit uměním starých mistrů. Vstupné dobrovolné. Pořádá Kulturní centrum Dobřichovice.

18. března v pátek, v křižovnické residenci od 19 hod. koncert bluegrassové skupiny Poutníci. Největších úspěchů dosáhla skupina v letech 1979 – 1991, kdy byl členem skupiny banjista, skladatel a zpěvák Robert Křesťan a další hráč na banjo Luboš Malina, který je považován za jednoho z nejlepších českých banjistů a který hraje také na mnoho jiných nástrojů. V letech 1982 a 1983 skupina vyhrála plzeňskou Portu. Předprodej vstupenek bude zahájen od března Infocentru a v knihovně za 130,- Kč. Pořádá Kulturní centrum Dobřichovice.

19. března v sobotu v křižovnické residenci od 8 hod Farmářský trh pod lípou a od 11 hod Jarní trhy aneb velikonoční inspirace s doprovodným programem v residenci, od 11 hod, projížďka na konících, dětský kolotoč, skautské pečení placek na kamnech a pletení pomlázek.

13:00 – 15:00 výtvarné dílny, pečení jidášů
13:00 – 13:30 Pouťový orchestr
13:00 Loutkové varieté
14:00 – 14:30 Chorálek Dobřichovice, Všenory a Řevnice
14:30 – 15:00 Pouťový orchestr
15:00 Jabloňová pohádka
15:45 Loutkové varieté

Pořádá Město Dobřichovice.

20. března v neděli v křižovnické residenci v 18 hod.:

Hidden Cambodia – promítání a výstava fotografií z Kambodže s výkladem. Vstupné a prostředky získané z prodeje vystavených fotek půjdou na konto internátní školy JHP, kterou před pár lety založili a dodnes finančně a materiálně podporuje spolek JHP škola. Pořádá: M. Provažníková, www.jhpskola.cz

27. března – Hod Boží velikonoční – hrad Karlštejn

Mše svatá v Kapitulním kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Hlavní celebrant: P. Stanislaw Gora, kanovník.

Hudební doprovod: soubor Ludus musicus, umělecký vedoucí František Běhounek.

3. dubna v 15 hod. v sále MUDr. Fürsta divadlo Matěje Kopeckého zahraje Neobyčejný příběh staré knihy, vyhozené na smetiště, její pohádkové postavy jsou v nebezpečí. Chystá se na ně krysa! Hledá se zachránce – hrdina. Avšak některým chybí statečnost, bez které jsou všechny ctnosti marné! Režie: Mirka Kopecký a Matěj Kopecký, výprava: Jakub Kopecký, texty písní: Rostislav Novák, hudba: Jan Křížek ze skupiny Blue Effect. Vhodné pro děti od 3 let, délka představení 50 minut.

10. dubna Vernisáž výtvarné výstavy Arteradky na zámku (umělecká tvorba dětí výtvarného kursu Radky Charapovové). Výstava bude probíhat do 30. dubna.

16. dubna v parku proběhne Dobřichovická míle – běžecký závod v parku. Pořádá základní škola Dobřichovice.

24. dubna v neděli v sále MUDr. Fürsta od 15 hod. divadlo Evy Hruškové zahraje pohádku *O princezně Zpěvance*. Pořádá Kulturní centrum.

7. května Dobřichovický půlmaraton. Pořádá Město Dobřichovice.

14. května 8 – 12 hodin farmářské trhy u residence pod lípou. Pořádá Město Dobřichovice.

14. května ve svatebním sále na zámku oslava výročí 700 let od narození Karla IV. Pořádá Fr. Běhounek a soubor Ludus Musicus.

21. května se uskuteční 3. ročník Dobřichovické degustační míle a májové korzo Corvette. Přehlídka veteránů projede v odpoledních hodinách ulicí 5. května za doprovodu orches-

tru a mažoretek. Smyslem degustační míle je přivést návštěvníky do místních vináren, restaurací či kaváren a ukázat jim, že v Dobřichovicích mohou nalézt zajímavá gastronomická překvapení. V každém podniku získá registrovaný návštěvník razítko do přiložené tabulky s mapkou a absolvent degustační míle získá pamětní odznak. Večer bude zakončen koncertem na nádvoří křížovnické residence. Podrobné informace zveřejníme v květnovém Informačním listě. Pořádá Město Dobřichovice, májové korzo řídí Jiří Geissler.

26. května ve čtvrtek v křížovnické residenci proběhne vernisáž výstavy výtvarných prací dětí z Černošic. Pořádá M. Fojtů.

28. května 8 – 12 hodin farmářské trhy u residence pod lípou. Pořádá Město Dobřichovice.

3. a 4. června divadelní představení *Noc na Karlštejně* a 4. června Královský průvod se Středověkými slavnostmi a malým farmářským trhem. Předprodej vstupenek na divadlo bude v infocentru a na městském úřadě. Karel Čtvrtý, z Boží milosti císař římský, vždy vznešený a český král, se svou chotí, královnou Alžbětou Pomořanskou, s rytíři, jezdci a dalšími příslušníky královského dvora, vyjede ve vsi slávě v sobotu dne 4. června L. P. 2016 z Radotína. Bude pak pokračovat přes Černošice a Mokropsy do Dobřichovic, kde stráví noc. V neděli se průvod vydá z Dobřichovic přes Lety, Řevnice, Zadní a Hlásnou Třebaně na Karlštejn, aby zde v Kapli sv. Kříže slavnostně uložil korunovační klenoty. Desátý, jubilejní ročník Královského průvodu pořádá již potřetí město Dobřichovice ve spolupráci s agenturou Alotrium a Dobřichovickou divadelní společností za podpory svazku obcí Region Dolní Berounka, Radotína, Karlštejnského kulturního sdružení a hradu Karlštejn. Hlavních rolí v Průvodu Karla IV. se i letos zhostí členové Dobřichovické divadelní společnosti. V roli císaře a krále Karla IV. se již po třetí objeví Karel Král a královnu Alžbětu Pomořanskou opět ztvární Monika Vaňková. Ve všech obcích a městech na trase průvodu bude připraveno slavnostní uvítání na počest císaře. Již tradiční Průvod Karla IV. s korunovačními klenoty volně navazuje na historickou tradici poutě spojené s vystavováním císařských korunovačních klenotů v Praze na Dobytčím trhu (dnes Karlovo náměstí) vždy první neděli po Velikonocích.

11. června 8 – 12 hodin farmářské trhy u residence pod lípou. Pořádá Město Dobřichovice.

18. června Food Festival na Křížovnickém náměstíčku a pod residencí. Festival má za cíl prezentovat široké veřejnosti tradiční pokrmy a nápoje jednotlivých zemí. Jídlo je důležitou složkou kultury každého národa, tradiční recepty a stravovací návyky jsou předávány po generacích; i v nejchudších koutech světa je každý nový příchozí přizván ke stolu svého hostitele, aby s ním pojedl a popil. Jídlo neslouží pouze k zahnání hladu, ale plní také funkci společenskou. Pojdme se tedy zastavit v čase, zapomenout na fastfoody, polévky z pytlíku, večere před televizí a prožít den plný známých i neznámých chutí, vůní a barev a společně se seznámit s novými kulturami a tradicemi.

25. června 8 – 12 hodin farmářské trhy u zámku pod lípou. Pořádá Město Dobřichovice.

A. Kudrnová

MISTŘE, slyšíš?

Rybova vánoční mše s incipitem *Hej, mistře, vstaň bystře*, je jasnou tuzemskou vánoční klasikou. Bez nejmenších pochyb, jakkoli v našem národním hudebním odkazu je tolik další skvělé musiky. Je to zvláštní, že? Proč vlastně?

Asi z mnoha důvodů. Sám autor ji považoval spíše za jakési dítě radosti a oddychu či zapomenutí na bolest z tohoto světa. Ale není právě i tohle zajímavé? Vzpomeňme na Babičku paní Boženy...

Hraje a zpívá se stále. Na rozdíl od těch stovek dalších Rybových skladeb, které i dnes snesou nejpřísnější kompoziční měřítka a plné srovnání se soudobou mezinárodní kompoziční špičkou, ale na koncertních pódiích je můžete (na rozdíl od těch kousků jiných mistrů) slyšet jen zřídka.

A pak další věc: nějak se neomrzí, ač se hraje každé Vánoce, v různých prostorách, v chrámech, ale dokonce i na nádražích, náměstích.

Hraje se pořád, dokonce i v Adventu, což je sice poněkud absurdní, neb se v ní zpívá o tom, že se narodil někdo, kdo se se teprve narodit má ... Stejně absurdní jako Štědravečerní koledy na začátku prosince ...

Ale, jak řečeno: neomrzí se ...

Je stále pěkná, strhující, plná krásy a radosti, člověčiny. Čím to vlastně je? Co nás k ní tedy stále tak vábí?

Škoda, že jsme neudělali anketu mezi posluchači a návštěvníky, kteří přišli o půlnoci, kdy se lámal Štědrý večer do Božího hodů vánočního, do karlického kostela sv. Martina a Prokopa. Kdo jste si tu krásnou chvíli darovali, jistě víte, že kostel byl nabitý. Navíc spřízněnými dušemi. A že ty duše přijely i z daleka, nejen z Dobřichovic

a z Karlíka. A když na závěr všichni povstali a zpívalo se, že *Narodil se Kristus Pán*, tak běhal mráz po zádech. I slzy byly ... Čím to všechno je?

Ano, je tu již řadu let jistá tradice. A jistý druh „zařatosti“ jedné osoby. Nemusím snad říkat, že se jmenuje František Běhounek ... A tu samozřejmě nelze vynechat spojení jednoho substantiva a jednoho adjektiva: Ludus musicus.

Pamětníci jistě vzpomenu na skrovné záčátky na schodech dobřichovické základní školy někdy na přelomu 80. a 90. let minulého století. Tehdy zpívaly děti, které jsou dnes již tátové a mámy. Vzpomínáte, jak jsme každé Vánoce sedávali na z domova přinesených polštářích na školních schodech? Tehdy se to ty děti teprve učily, a tak zněly z „Rybovky“ jen některé části. A bylo jich každý rok trochu víc. Tam někde začala ta cesta, která nás přivedla k oněm nádherným společným zážitkům posledních let. A pozor: některé z těch tehdejších dětí u toho byly i o nedávné štedronoční produkci ... Jiné nemohly, protože neměly hlídání ...

Když tohle píšu, vybavuji si řadu zákrut téhle cesty. Je ale zjevné, že ta cesta má směr. Moc by mě zajímalo, kam povede dál ... Tu samozřejmě naskakují kontexty a souvislosti. Tak třeba: není to vlastně tak dávno, kdy jsme vedli pod rozkvetlou třešní hovory o tom, zda by se dal v Dobřichovicích pořádat pravidelný letní hudební festival. Jedni říkali, že je to sice krásné, tak krásné, jako sny být umí. Ale těžké, těžké ... A pracné ...

No – a jeden z té party pak ostatní ukecal a ten sen spolu s nimi doslova vydupal ze

země. A kolikátý že to byl vloni v srpnu ročník? ... V takovéhle zkratce to samozřejmě a nutně nezachytí tu spoustu práce, starostí i radostí ...

Ale zpět k té vánoční „Rybovce“: Ludus musicus čas od času uvádí různé jiné vánoční mše. Z jakési touhy po změně. Letos byl ale veliký důvod zůstat u Jakuba Jana Ryby. Už v minulých číslech Kukátka jsme vzpomněli jeho dvou loňských kulatých výročí (pro potrérování paměti: 26. 10. 1765 – 8. 4. 1815). Ludus musicus mu věnoval letní samostatný koncert, speciální večer v rámci festivalu Musica viva, pak další podzimní koncert a celé to uzavřel vánoční mši. O všech koncertech jsme referovali v loňských číslech Kukátka. Vánoční mši se tedy celý cyklus uzavřel.

Rybova mše je zvláštní v tom, že za léta jejího provádění se do ní dostala řada věcí, které tam původně nebyly. F. Běhounek se snaží očistit dílo od oněch nánosů pozdějších časů. Jeho pojetí vychází z nejstarších opisů mše, které jsou nejbližší dnes nedochovanému Rybovu originálu. Jak v hudbě samotné, tak v obsazení souboru, které Ryba přizpůsobil vlastně rozměrům svého domácího rožmitálského kůru. Sama mše zdá se být milá a jednoduchá, není jí však. Je v ní spousta skvělé, ale také náročné musiky. A že byla ...

Emoce se tak v Karlíku snoubily s prožitkem hudební kvality. Kromě spolehlivě

hrající skupiny smyčců hutný zvuk doplnily klarinety, horny, flétna. A působivé tympany (jako již tradičně za ně zasedl Jan Vaculík). Provedení mělo lehkost melodiky i důstojnost sváteční noci. Volena byla spíše pomalejší tempa. Ale právě při nich vynikla melodičnost Rybovy hudby. Sbor odvedl své, bylo zjevné, jak to zpěváky baví.

A sólisté? Už je tradicí, že do Karlíka přijíždějí ti, kteří tvoří naši interpretační špičku. Byli skvělí. Připomeňme si je: Milada Jirglová – soprán, Lucie Valentová – alt, Vladimír Doležal – tenor, Jiří Uherek – bas. Speciální zmínku zasluhuje Jaroslav Pelikán a jeho zvládnutí partu příčné flétny. A samozřejmě také pan Prof. Jaroslav Šaroun, jenž se ujal partu varhan.

To ale nebylo vše: Gesamtkunswerk naplněn: v kostele svítilo několik půvabných malých betlémů a před oltářem pak velkoplošný štědrovečerní betlém pocházející z unikátní a dnes již legendární sbírky F. Běhouka.

Ještě dlouho po skončení postávaly skupinky přátel u nich a rozdychávaly ten krásný zážitek. Kostel v Karlíku tak byl nejen chrámem, ale i prostorem spolu-pobytí.

Všem, kteří se o tyhle krásné chvíle zasloužili, patří upřímný a velký díl. Také samozřejmě Středočeskému kraji, s jehož štědrrou podporou se to vše mohlo stát.

J. Matl

CAFE GALERIE BÍM

Stále ještě pokračuje v lednu zahájená výstava Štefana Tótha Adozione.

Další výstava začne na apríla. V pátek 1. 4. 2016 od 18 hodin se koná vernisáž výtvarníka, fotografa a ilustrátora Ivo Chvátla.

Ivo Chvátíl

(*22. ledna 1964 Kladno) je český výtvarník a fotograf. Spoluautor a ilustrátor knih *Žádná kyta nepomůže, Ve znamení motýla, Hra na anděla*. Má za sebou desítky výstav,

ilustrací knižních titulů i reklamních projektů. Od roku 1988 pořádá samostatné autorské výstavy obrazů v ČR i zahraničí.

Život a dílo

Většinu autorových obrazů mají jejich majitelé ve svých soukromých sbírkách, některé obrazy našly svá místa ve veřejných institucích. Například na universitě v Bruselu, na slovenské ambasádě ve Vídni nebo na University of Fine Arts v Drážďanech. V posledních letech se věnuje převážně vlastní tvorbě v oblasti kombinované techniky a knižním ilustracím.

Zpočátku kariéry maloval a kreslil, později doplnil způsob svého vyjádření o používání fotoaparátu a dospěl k vlastní metodě kombinované techniky. Její pomocí nám ve svých obrazech předkládá kouzelné mlhavé krajiny, občas prosvětlené paprsky zapadajícího slunce, tajemná lesní zákoutí,

nebeský prostor plný temných mraků, komnaty starých hradů, nebo síně kamenných domů. Tímto fantazijním světem nás nechá provázet tajemnými bytostmi, někdy zamýšlenými, jindy zasněnými, ale vždycky krásnými. V obrazech najdeme různé postavy, ptáky i jiná zvířata, ale jsou to především ženy, z pohledu autora bytosti éterické, často víly, čarodějky, bohyně nebo královny, které nás pozvou do prostředí svého obrazu a pak už nechávají prostor naší vlastní fantazii. Můžeme snít, prožít pohádkový příběh, laskavý či tajemný, vydat se do kraje vlastních představ a snů, kam se bez pomoci obyčejně dostanou jen děti. Díky talentu autora, který nám beze slov poradí cestu, se tam snadno dostaneme i my, jen když se na chvíli zastavíme a v klidu se zadíváme na jeho obrazy.

redakce

DOBŘICHOVICKÝ SOKOL bude hodnotit

Svou činnost za uplynulý rok bude naše TJ hodnotit na valné hromadě, která se uskuteční ve středu 16. března v prostorách sportovního střediska. Význam letošní valné hromady podtrhuje skutečnost, že půjde o valnou hromadu volební, na níž bude zvolen nový výbor TJ a nová kontrolní komise. Dále budou jako obvykle projednány zprávy o činnosti a o hospodaření za uplynulý rok, zpráva kontrolní komise a schválen návrh rozpočtu na rok 2016. Pravidelnou součás-

tí valných hromad naší TJ jsou také zprávy jednotlivých oddílů a odboru všestrannosti a samozřejmě i rozprava a diskusní připomínky ke všem podaným informacím, včetně navrženého usnesení. Po skončení schůze je pro „vyčerpané“ účastníky zajištěno mírné občerstvení, během něhož mohou v debatách o významu a cílech naší sokolské jednoty dále pokračovat.

HgS

FOTBAL

Ve světle zmatení hodnot a rozpadu tradičních evropských systémů mi skoro připadá nemístné, psát o takové věci, jako je fotbal. Vůbec veškeré sportovní činnosti mi najednou připadají skoro nicotné a téměř zbytečné a zavádějící (i když jsem se sám sportu a kopané věnoval celý život). Tyto činnosti, teď dostávají, zcela jiný smysl... Uvolnit naši psychiku a na chvíli zapomenout na tu hrůzu okolo a připravit sportujícího na kritické situace, které mohou v životě nastat. Dobře trénovaný sportovec, nebo sportovkyně, se lépe ubrání než mladík, který jen polehává u počítače... Takovýto závod, nebo střetnutí, nepůjde ošvindlovat. Nu a teď k těm fotbalistům. Naši hráči zatím trénují většinou individuálně. Dospělí pak ještě v Dobřichovicích, ve spolupráci s oddílem futsalu. Posily zatím

žádné nejsou a nemáme ani trenéra. Dorostenci (spojený tým Dobřichovic a Černošic) se připravují každý čtvrtek od 19:00 hod. na UMT (u Sokolovny) v Radotíně, pod vedením, bývalého ligového hráče Bohemians a Dukly Praha Ládi Kocourka. První mistrovský zápas sehrají muži v sobotu 26. 3. 2016, od 15:00 hodin, ve Velkých Přílepech. Druhý zápas, sehrají v sobotu 2. 4. 2016, od 16:30 hodin, na domácím hřišti se Sokolem Statenice. Spojený dorostenecký tým začíná svojí mistrovskou soutěž až v sobotu 9. 4. 2016 dopoledne, od 10:15 hodin zápasem se spojeným družstvem Hradištka a Štěchovic na hřišti Slovanu Hradištka.

*Za oddíl kopané
Miloslav Omáčka.*

VOLEJBAL v polovině února

Než se budeme věnovat jednotlivým soutěžím, vrátíme se na začátek ledna, kdy se v Chocni uskutečnil přebor České obce sokolské ve volejbale mužů a žen. Oba naši zástupci si vedli velmi dobře: mužské Áčko se stalo přeborníkem ČOS a naše ženy z osmi zúčastněných družstev skončily třetí. Gratulujeme!

Muži A, první liga

I když základní část soutěže skončila už v polovině ledna, umístění jednotlivých družstev, a zejména toho našeho, velmi rádi připomínáme:

1. Dobřichovice, 2. Brno B, 3. Nymburk, 4. ČZU Praha C, 5. ČZU Praha B, 6. Č. Budějovice B, 7. Turnov, 8. Choceň, 9. MFF Praha, 10. Staré Město, 11. Hradec Králové, 12. Domažlice.

V současné době probíhá play-off, kam postoupilo prvních osm družstev, která hrají

na tři vítězná utkání o postup do extraligy; poslední čtyři hrají o udržení. Prvním soupeřem našich bylo družstvo Chocně – naši neponechali nic náhodě a zvítězili hned v prvních třech utkáních (doma 3:1, 3:1 a v Chocni 3:0). Semifinále budou hrát naši s družstvem ČZU Praha B; první dva zápasy hrají 19. a 20. února doma a případný rozhodující pátý sehrají 5. března rovněž doma. Pokud uspějí, v což všichni příznivci dobřichovického volejbalu doufají, bude naše Áčko hrát ve finále na tři vítězná utkání s vítězem druhé semifinálové dvojice, tj. s Nymburkem nebo s Brnem B. První dvě finálová utkání jsou na programu 11. a 12. března; budou-li mezi finalisty naši, budou se tyto zápasy hrát u nás!

Ženy A, první liga

Také ženám základní skupina skončila a naše děvy se umístěním na druhém místě skupiny A probojovaly do šestičlenného

finále skládajícího se ze tří prvních družstev obou skupin; ze skupiny A postoupila družstva ČEZ Č. Budějovice, Dobřichovic a Rokycan, ze skupiny B družstva Střešovic, Brna a Opavy. V polovině února naše děvčata odehrála už šest zápasů: ve Střešovicích prohrála 3:0 a 3:2, doma zvítězila nad Opavou dvakrát 3:0 a v Brně prohrála 3:2 a 3:1. Hrát budou ještě 27. a 28. února doma se Střešovicemi, 5. a 6. března v Opavě a soutěž zakončí domácími zápasy 12. a 13. března s Brnem. Zatím jsou v tabulce na 4. místě za Budějovicemi, Brnem a Střešovicemi; při troše volejbalového štěstí by mohly soutěž zakončit na místě třetím.

Muži B, krajský přebor první třídy

Naše Béčko je v tabulce na sedmém místě před Rakovníkem, Českým Brodem a Kolínem. Na domácím hřišti se do konce soutěže představí už jen 27. února, kdy hraje s Benešovem, a 19. března v utkání s Českým Brodem.

Starší žákyně, krajský přebor

Naše děvčata jsou v tabulce na devátém místě. Do konce soutěže budou hrát už jenom 28. února na turnaji v Kostomlatech, 6. března na turnaji v Kunicích a soutěž zakončí 20. března na domácím hřišti.

HgS

ORIENTAČNÍ běh

Krátkou informaci o novinkách začnu obligátní stížností na počasí. Začíná se stávat tradicí, že když přinesu z půdy lyže, uvítají mě na zahradě kvetoucí trsy petrklíčů. Samozřejmě nemám nic proti petrklíčům ani květinám obecně, ale přeci jen mě vnitřně uspokojuje zachovávání alespoň zdání jakéhosi řádu ve věcech obecně. Narážím na protivenství přírody vůči naší sekci LOB, lyžařského orientačního běhu. Do dnešního dne, tedy do půlky února, proběhl pouze jeden závodní víkend v Krušných horách, a to pouze díky obrovskému úsilí pořadatelů, kteří udrželi stopy v jakž takž sjízdném stavu. Jsou naplánovány ještě tři víkendy, snad něco vyjde, na horách se situace trochu vylepšila.

Někomu by se mohlo zdát, že orientační běh na lyžích je nějakou divnou novinkou, provozovanou nadšenci pro divoké experimenty. Není tomu tak, ve světě probíhá mnoho mezinárodních akcí v LOB, tedy zejména tam, kde je více sněhu. V současnosti borci z celého světa bojují na akademickém mistrovství v ruské Tule, naši mají dosud jednu bronzovou medaili a jedno čtvrté místo.

Když už jsme u diversifikace orientování, máme též v Čechách velmi bouřlivě se rozvíjející sekci MTBO, tedy mountain bike orienteering. V loňském roce přivezli naši junioři na kolech ze světa úctyhodnou sbírku medailí. Další, tedy čtvrtou sekci, je Trail-O, určený zejména (ale ne pouze) závodníkům s omezenou hybností, kde jde o přesnou orientaci bez zvláštních fyzických nároků. Český svaz orientačního běhu se proto nedávno

přejmenoval na Český svaz orientačních sportů se čtyřmi sekcemi a tímto vtipným tahem zůstal otevřený i všem případným dalším druhům orientací. Zatím mě napadá bruslařský OB, který se již párkrát konal v dávných časech třesutých zim, kdy zamrzly řeky a rybníky. No a také podzemní OB ve štolách opuštěných dolů, ale to zatím bylo (a snad vždy bude) jen zřidkavé a neoficiální.

Stále nejrozšířenějším druhem OB je tzv. pěší, tedy tradiční běh. Jako každoročně se i letos začne oblíbeným prvním oficiálním závodem Jarní skály okolo hradu Kost v půlce března. Ten také občas bývá odvolán, pro změnu zase z důvodu přebytku sněhu. Ne, že by se ve sněhu normálně neběhalo, ale přes zimu jsou to spíše jen tzv. měřené tréninky, kde se nehrotí nic, ani pravidla, a už vůbec ne umístění. Avšak oficiální závod zařazený do bodového systému v zasněženém a ledovatém skalnatém terénu by hrozil již přílišným počtem zranění z důvodu dravé a zdravé soutěživosti. Poté nás čeká tradiční třídenní závod Pražské Velikonocy, který je díky kalendáři letos též brzy. Ale ten už jsme ve sněhové vánici také běželi.

Nerad bych, aby mé řádky vyzněly jako zoufalý nárek nad rozmary počasí, proto si dovolím zakončit tento svůj nesouvislý tok myšlenek optimisticky. Ať je venku jak chce, vždy je třeba si najít čas na pohyb na čerstvém vzduchu. Ať už je to vrcholový závod, nebo jen proběhnutí za humny, nebo třeba jen to, že auto nechám doma, a dojdu na nádraží pěšky.

V. Jaroš

NOVÁ HALA pro gymnastiku

V pátek 29. ledna se otevřely dveře sportovního a zábavního centra Jojo Gym v Dobřichovicích. Centrum s gymnastickou halou, baletním sálem a dětskou hernou, sloužící pro širokou veřejnost, slavnostně otevřela gymnastická reprezentantka České republiky Kristýna Pálesová. Kristýna slavnostně přestříhla pásku a ve večerní exhibici předvedla své umění na gymnastickém náradí.

Gymnastickou halu a baletní sál doplní v nabídce dětská herna a koutek pro nejmenší. Pro děti zde probíhají kurzy v gymnastické hale, jsou zaměřené na gymnastiku pro ne-gymnasty všech věkových kategorií. Do haly si mohou přijít zasportovat i dospělí zavzpomínat na hodiny tělesné výchovy.

V baletním sále budou pro dospělé kurzy s různým zaměřením od baletu až po body work, kruhové tréninky. Cílem gymnastické haly Jojo Gym je pozvat ke sportování rodiče s dětmi.

I. Máčilová

NOVÁ RESTAURACE Pod Lesem – Jíloviště

Máme rádi dobré jídlo sladěné s vínem a chceme si ho užít v příjemném prostředí, obsluhováni lidmi, které práce baví, a přitom finančně nevykrváčet. Že to není možné? Věříme, že to možné je.

Děláme „Špičkovou gastronomii pro normální lidi“. Nabízíme jídla a vína, která v centru Prahy stojí násobky naší ceny. Naše kuchyně je od základu poctivá – čerstvé suroviny od vybraných dodavatelů, vše si vaříme sami, žádné polotovary. Ke každému jídlu podáváme omáčku, která jídlo vhodně doplňuje a víno, které po zalití sousta chuťově vše spojí a vytvoří příjemný dojem z celého pokrmu. Máme-li se někam zařadit, lze říci, že vaříme tradiční francouzsko-českou kuchyni. Bar je sestaven z převážně méně známých kvalitních značek, a to ať už alkoholických tak i nealkoholických nápojů. Máme široký

výběr rumů (více jak třicet druhů z Dominikánské republiky, Guatemaly, Kuby, Brazílie, Filipín, Jamajky, Nikaraguy, Panamy, Peru a Venezuely), whisky a likérů. Zajímavý je i výběr voděk nebo ginů. Domácí limonáda z čerstvého ovoce je u nás samozřejmost. Naleznete u nás také široký výběr vína, které odebíráme od Premier Wines a od pana Mašaty z Poděbrad. Věříme, že prvotřídní gastronomický zážitek je založen na vhodném snoubení jídla a vína.

Abychom mohli nabízet stabilní kvalitu, postavili jsme náš tým na základě osobních zkušeností a referencí.

Našimi hodnotami jsou: **špičková kvalita jídel a nápojů, příjemná obsluha a útulné prostředí. A především: nadšený host.**

Jan Houdek, Restaurace Pod Lesem, Jíloviště

Článek je komerční prezentací

Veselé výlety zvou všechny děti od 5 do 11 let na letní

Pirátskou plavbu

za pokladem
do vod kolem Kačova u Blatné
v týdnu
6. – 13. 8. 2016

Společná doprava autem nebo autobusem!
Cena: 2900 Kč

Ubytování v chatkách po 8

Přihlášky a další informace: www.vesele-vylety.cz

Areál nabízí vybavenou kuchyň a jídelnu, sociální zázemí, nádherné prostředí jižních Čech, bohatý program a jiné...

Kontakt: Jana Havlíková,
info@vesele-vylety.cz
721522727, Dobřichovice

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU
časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně
v březnu, červnu, září a prosinci

ceník	
* A5 (celá vnitřní strana)	3 500 Kč Celoroční inzerce 11 200 Kč (4 x 2 800 Kč)
* A6 (polovina vnitřní strany)	2 000 Kč Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1 700 Kč)
* A5 (třetí strana obálky + PR článek)	5 000 Kč Celoroční inzerce 16 000 Kč (4 x 4 000 Kč)
* A5 (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického Kukátka)	10 000 Kč. Celoroční inzerce 32 000 Kč (4 x 8 000 Kč)
Partner: získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění PR článku a příp. další dohodnuté výhody.	
Formáty menší než A6 budou přijímány dle prostorových možností za smluvní ceny.	
Nekomerční řádková inzerce zdarma!	

Kontakt: Stanislav Mikeš, mob. 605 179 192,
e-mail: gabeva@volny.cz

ZDE

JE PROSTOR PRO INZERCÍ VAŠÍ FIRMY.

Určitě najdeme způsob, jak Vás zviditelnit. Dotazy zasílejte do redakce na e-mail:
kukatko@dobrich.cz, příp. rovnou objednejte zveřejnění inzerátu dle ceníku u zpracovatele inzerce: gabeva@volny.cz.

špičková gastronomie pro normální lidi

- špičková jídla za rozumné ceny
- netradiční světové značky alko i nealko nápojů
- profesionální servis
- nekuřácké prostředí
- catering, rauty, svatby, firemní akce

Pražská 31, Jíloviště
tel.: 774 986 072
e-mail: restaurace@podlesem.eu
www.podlesem.eu

Poptejte nás!

STAVEBNÍ MATERIÁLY Dobřichovice, Pražská 819
ROZVOZ A SKLADOVÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

721 554 000 | 257 710 141

dobrichovice@stavebniprodej.cz | www.stavebniprodej.cz

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

**nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –**

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice
Ing. Magda Havlíková
tel. 602 660 960, 257 710 735, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

Poslední volné byty
v dokončených objektech

DOB **Centrum**

Rezidenční bydlení v Dobřichovicích

Prodej bytů a nebytových prostor

 DOB-Invest a.s.

Tel.: 606 620 920, 257 712 630
www.dobcentrum.cz